

Giới thiệu Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh

Truyện teen Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh nói về tôi yêu em từ cái nhìn cầu tiên, yêu cái đôi môi nhỏ nhắn hay cười, yêu những cử chỉ dù chỉ nhỏ nhất của em, tôi yêu ánh mắt em nhìn tôi và tôi yêu tình cảm của em dành cho tôi... Nhờ em giữ trái tim tôi cẩn thận nhé, cô bé!

-Nè, có yêu tôi hay không?

-Ơ, sao chẳng có hoa hay gì thế?

-Chỉ cần trả lời có hay không thôi

-Ừm, có...ó! tôi cũng thích anh! *đỏ mặt*

-Ngốc, anh cũng yêu em đấy cho nên em không cần phải cuồng anh đến thế đâu *nhếch môi*

Truyện có những tình tiết khá hài hước, đưa bạn đọc đến với những chuyện tình nở rộ, một lần nữa khiến nhiều bạn đọc phải thích thú.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tiểu Thư Của Nhà Họ Hàn

-Tiểu thư ơi người dậy đi mà tiểu thư ơi. Chị người hầu muốn bật khóc với cái người quán cái chăn như con tằm lên người đang trong mộng đẹp

Cái người ở trong chăn vẫn tiếp tục công việc của mình là ngủ (lạy bà dậy đi cho con viết tiếp truyện -.-)

-Sao vậy. Hàn Khải Minh mở cửa bước vào

-Thưa thiếu gia gọi quài mà tiểu thư không chịu dậy

-Đi ra đi, để tôi. Minh nói

-vâng. cô người hầu bước ra ngoài, về vui mặt tươi vui vì đã thoát khỏi cô

Khải Minh thờ dài nhìn cô em gái bé bỏng của mình không nổi đánh thức nhưng mà cô phải dậy để ăn TRƯA nữa chứ (phục cái bà này thiệt)

-Tuyệt San bảo bối, dậy nào em -Khải Minh mỉm cười nói, anh yêu thương cô lắm, anh chỉ ầm ập với cô thôi. Anh tự hứa với mình sẽ cưng chiều cô cho tới khi gả cho người con trai khác, mà anh coi là có thể chăm sóc được em gái mình. Nghĩ tới đây anh hơi đau lòng khi bảo bối anh nâng niu bấy lâu phải đem gả cho người khác nhưng trước khi đem gả bảo bối đồng thời là tiểu tồ tông này thì phải đánh thức cô dậy trước đã.

-Ồ, cô bé à bộ em không muốn ăn bánh à uống công anh chuẩn bị cho em nhiều bánh đến vậy còn có cả bộ truyện anime mà mấy bữa nay em đòi nữa. Anh nói lớn

-Vẫn ngủ...(cái bà này, thức là bà chết à =.=)

-Hàn Tuyệt San! Này vậy thôi nhé. Anh đen mặt, giả bộ bước ra ngoài

Bỗng cái chăn bay lên mặt anh. Đúng như dự đoán của anh, làm sao mà cô không dậy được chứ

-Anh mua bánh cho em? .Cô hỏi

-ừ. anh trả lời

-Còn có cả bộ truyện anime? .Cô hỏi tiếp

-ừ. Anh thờ dài, trả lời tiếp

-Yup~ thương anh hai ghê nha. Cô nhảy như tỉnh tỉnh ở trên giường

Anh cười với bộ dáng đáng yêu của cô. Lúc cô còn nhỏ anh sợ cô sẽ bị ăn hiếp bởi dáng vẻ nhỏ nhắn của cô nhưng bây giờ thì anh nghĩ lại rồi cô ăn hiếp

người ta thì anh tin ! Mà ngược lại không bị khi dễ mà được mọi người tung hô bởi vẻ đẹp mang phần đáng yêu như con nít của cô nữa chứ , có vẻ anh không cần phải lo nữa rồi . Anh xoa đầu cô thật nhẹ bảo cô vào nhà vệ sinh anh sẽ ở dưới chờ cô xuống nhà ăn chung với anh...

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Thiếu Gia Nhà Họ Vương

-Vương Gia Phong ,anh xem mai chúng ta đi đăng kí kết hôn có được hay không ? . Giọng của một người con trai la oai oai trong điện thoại

-Tôi cúp máy . Phong giọng tuy nhẹ nhưng trong đó chứa một sát khí làm tên bên kia ớn lạnh

-Thôi nào, thôi nào đùa tí mà .Phong,mai về Việt Nam đi . Lăng Hạo vui tươi,dù sao cũng đã lâu anh khôn về rồi mà

-Ừ biết ! Hấn vẫn kiếm lời

-Nói chuyện với cậu là chán chết đi .Từ nay tớ chính thức đá cậu .Cậu bực bội

-Xong rồi ? tôi cúp máy đây .hấn chẳng nhường nhịn gì cúp máy cái rụp làm người bên kia tức ói máu

Hấn tối qua thức khuya liền mong sáng nay có thể ngủ ngon lại bị cái tên dở hơi kia phá đám.Nếu bây giờ cậu ở đây hấn sẽ đá cho cậu một cước , xem như hôm nay không phải là ngày vui về gì đối với hấn rồi khi bị đánh thức như vậy (Hấn cũng có thua gì nó đâu .= toàn là con hời thối)

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Vương Gia Phong Trở Về

- Này ,tôi nói cậu nhanh lên hay là cậu muốn tôi bỏ cậu một mình ở đây ?.Hấn khó chịu khi mọi mắt mắt đều đổ dồn về phía hấn và cậu

-Phong à ,cậu quá đáng lắm tớ ở kéo hai cái vali đầy còn cậu thì sao nào ? Đi thành thoi như thế a ? Còn nữa tại sao không kêu người đến kéo đồ phụ ? Tớ đường đường là đại thiếu gia cô gái nào cũng mê mà lại đi xách Vali cho cậu ? Là cậu chơi tớ Gia Phong ! .Lăng Hạo la oai oái ở sân bay ,mọi người càng nhìn hai người (Cái ông này thích làm chuyện nổi thật)

-Im cái mồm cậu lại ,lo mà xách đi .Thật ra là vì hấn còn tức vì chuyện hôm qua cậu đã làm mất đi giấc ngủ của hấn (dai thật)

Cậu rom róm nước mắt đi sau hấn .Tất cả các cô gái ở sân bay đều nhìn chăm chăm họ vì 2 chàng trai nhà ta đẹp quá mà , Một người tóc vàng trông có vẻ vui tươi , còn một người tóc đen thì lạnh lùng không làm mất đi vẻ đẹp của cậu mà còn nổi bật hơn. tuy 2 người khác hẳn nhau nhưng đứng với nhau như tạo nên một bức tranh hoàn mỹ , một con người mang vẻ Thiên thần người còn lại Bộ dáng kiêu ngạo như một ác ma

-Thưa 2 thiếu gia , xe của người đây ạ ! .Người mặc áo đen nói với họ

-được rồi ,đi đi .Hấn lạnh tanh

-vâng .cúi gập người xuống rồi người áo đen bước đi

-Này Phong ,để tớ cái nhá .Cậu hí hửng

-Tuỳ .Hấn trả lời ngồi ở ghế phụ

Chiếc xe vút đi , mọi người hồi tiếc rồi lại tiếp tục công việc của mình .Hấn ngồi ghế phụ nhắm mắt , cái vẻ lạnh băng mất đi bây giờ trên mặt hấn chỉ còn lại vẻ thư thái khuôn mặt như được khắc họa , màu tóc đen bay trên đầu lộ vầng trán cao .Cậu nhìn hấn rồi cười , có vẻ như con người này đã lâu không được nghỉ ngơi rồi để cho ngủ chút đi vậy .Không nghĩ nhiều cậu tập trung lái xe về dinh thự

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Gặp Nhau ,cô Bé Này Đáng Yêu Thật

Bước vào biệt thự hần không nói gì hết liền đi lên lầu ,cởi caravat ra rồi nằm lên chiếc giường rộng 2 mét (cái này thì tác giả cũng muốn :<) bao phủ căn phòng là một màu đen được hần thiết kế , ,bên trái của căn phòng là tủ quần áo đa số là của Italy .Thật tức chết mà , là cậu chờ hần ta về bây giờ về tới đây liền coi cậu là không khí ?" Tên Vương Gia Phong kia nếu thế thế lúc này tớ liền đạp cậu ra khỏi xe cho mọi người đều thấy cái vẻ bất tài của cậu " Cậu cười lớn.

-Tôi nói cho cậu biết ,muốn đạp tôi ra khỏi xe ? Được cứ việc chỉ sợ sau đó đừng có mà giờ trò khóc lóc thì tôi sẽ tha cho cậu . Hần lù lù đứng sau cậu, lúc này hần thấy mình hơi quá nên định xuống ai ngờ tên này suy nghĩ bậy bạ . Thật hết nói nổi mà!

-Á ! Con mẹ nó hết hồn . Cậu la lên ,một lúc sau mới hoàn hồn ."Cái thằng làm mình hết hồn mà sao nó đoán được , tâm linh hả trời ? Mà may là hôm nay không có người giúp việc tôi không thì mình sẽ bị một phen mất mặt chết mất" . Cậu nhìn hần

-Bây giờ muốn ra ngoài với tôi không ? Mà sẵn đây cũng nói với cậu ,tôi là một người thường nên đừng có cho cho tôi là nhà bói toán tâm linh gì nữa . Hần nhìn cậu

Cậu ừ hòng ,cái gì hần cũng biết ? Thôi thì chiều hần vậy .Cậu khuôn mặt uẩn khuất ra gara lấy xe.

Hai người dừng lại bên quán coffee chọn bàn khuất nhâm nhi ly coffee. Cậu quay qua quay lại liền thấy một cô nhóc đang yêu đang đọc cái gì đó hình như có từ "Kuroko no basket" thì phải khuôn mặt phồng mang trợn má rồi chửi lầm bầm ai đó nhưng hình như là trong truyện thì phải ? Hình ảnh đáng yêu đó đã lọt vào mắt hần ,hần nhìn cô như sinh vật lạ rồi lại mỉm cười nhẹ với cái cô bé này, cậu quay qua thì thấy nụ cười của hần , cậu như muốn đạp đầu vào tường ,là hần cười ? đùa sao ? Bây giờ cậu liền muốn đến bên cạnh cô bé đó mà tung hô cô là thần thánh

Nhạc chuông nổi lên , Nó-Hàn Tuyết San uống một ngụm nước rồi bắt máy :

-anh hai , gọi em có chuyện gì a? . Nó vẫn cầm cuốn truyện đọc

-Tuyết san, em là đang ở đâu ? .Anh lo lắng hỏi

-em là đang ở quán cà phê .anh hai không cần lo .nos mỉm cười đáp

-vậy thì được .anh nhẹ nhõm hần tưởng nó bị gì chứ

-Mà anh này thật bực chết mà , sao tác giả lại vậy chứ Aoimine của em bị khi dễ lại bị mọi người xem là mê gái ,anh nói thử xem có tức hay không ? . Nó nói nốt tràng

-rồi rồi là anh gì đó của em là không mê gái .Anh thật hết nói nổi , sao nó lại mê truyện vậy chứ

-Đứng đứng mà em cúp máy đây bai anh nhé anh hai . Nó nói rồi cúp điện thoại

Cuộc trò chuyện của hai anh em nó đã lotj vào tai anh và cậu . Cậu và anh cũng bó tay với cô bé này nhưng mà nhìn nó trông đáng yêu ,2 trái tim của họ bắt đầu lồi nhịp vô thức nhìn cô rồi quay ra ngoài cửa sổ nhìn trời . Tuyết San sao ? Cái tên này đã được anh và cậu ghi nhớ !

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Lại Gặp Cô Bé Đó ? (1)

-Trời ơi , lạy tổ tông của tôi dậy đi . Anh là một con người cứng rắn mà cũng muốn khóc vì nó đây

-Em biết rồi mà ,một chút nữa thôi ,là 5 phút . Cái người trong chăn động đây rồi lại nằm yên tiếp

-Được ,em trẻ học thì đừng nói là anh không kêu em dậy . Anh nhếch môi rồi đi ra ngoài

-----Lát sau-----

-A ! Trẻ giờ rồi , anh hai không kêu em . Nó chạy xuống nhà bỏ bánh mì vào miệng

-..... Anh hết nói nổi nó , im lặng mà ra gara lấy xe

Anh lái xe đưa nó vào trường . Ngôi trường này là trường tư thục Royal , ngôi trường rộng lớn dành cho những cô chủ cậu chủ học . Bây giờ sân trường vắng không còn một bóng người (nhờ nó thức sớm quá mà) nó bước xuống xe , chào anh hai rồi phóng lên lớp . Lớp nó là 11A dành cho những người học giỏi. Bước vào chỗ ngồi

-Các em im lặng , hôm nay chúng ta sẽ có 2 học sinh mới , là hotboy nhé . Cô nhảy mắt rồi mời họ vào

- Hi mọi người tớ là Lăng Hạo . Cậu cười tươi làm cho bao nhiêu cô gái xiêu lòng

-Còn tên này là Vương Gia Phong . Cậu thấy này giờ đứng lâu rồi mà hần chẳng mở miệng bèn giới thiệu giùm hần vậy

-

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Lại Gặp Nhau ? (2)

Tất cả đột nhiên im lặng bởi cái vẻ lạnh lùng không kém phần đẹp trai của hần

-Được rồi , Lăng Hạo em ngồi trước bàn của Tuyết San còn Phong em ngồi kế Tuyết San nhé . Cô giáo chỉ tay về phía Tuyết San đang chăm chú đọc sách

Nghe đến hai chữ Tuyết San 2 người con trai vội càng nhìn theo hướng tay cô chỉ thì đúng như mong đợi là cô bé mà hai người họ đang nghĩ tới

Bước về phía trước mặt Tuyết San , Lăng Hạo ngồi xuống rồi quay xuống liền . Còn hần không nói gì chỉ một mạch bước xuống ngồi lên chiếc ghế kế bên nó

-Chào ,bạn là Tuyết San ? Làm quen nha. Lăng Hạo cười để lộ hàm răng trắng của mình . Nhưng đáp lại nụ cười được mọi người coi là quyền rũ của anh thì Tuyết San cũng chỉ ậm ừ cho qua . Hần và cậu cũng thấy lạ , nó thích đọc sách đến vậy . Cái gì đây chứ ? Truyện? Không phải phải sách ? Thật đúng là ! Cái cô nhóc này tưởng ham học lắm chứ ai ngờ lại đi kẹp quyền truyện vào sách . Thật hết nói

Lăng Hạo nhìn cô rồi quay lên suy nghĩ việc gì đó (thì anh đang nghĩ cách của chỉ ấy mà ="=) , Phong thờ dãi cầm lên chiếc tai phone rồi đeo vào rai rồi .... ngủ

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Cãi Lộn :anh Là Cái Tủ Lạnh À ?

Đọc xong cuốn "sách" tâm trạng của nó cảm thấy thoải mái . Khi nhìn thấy vẻ mặt ấy Lăng Hạo muốn cười chết đi .Mà nghĩ lại hồi trước cậu đã đọc vài cuốn truyện , nghĩ tới đây cậu liền quay qua bắt chuyện với nó

-Tuyết San là cậu có coi Tokyo Ghoul chưa .Cậu hỏi

-A, là cậu cũng có coi ? Là tớ cực thích Uta nhé . Nó nghe truyện tranh hay anime là sáng mắt ra , nó lại tìm được người cùng chung sở thích có thể nói

chuyện rồi . Nó cười tươi

-Uta ? là tớ tưởng cậu sẽ thích nhân vật chính chứ , Kaneki Ken cũng rất được mà .Cậu cũng mỉm cười nói với nó

-Hi, mà cậu có coi Kuroko no basket chưa . Nó hỏi với vẻ mặt mong đợi

- ừm,tớ chưa .Cậu ăm tiếp tục trả lời

-Vây đi , tớ cho cậu mượn này về nhớ đọc nhé hay lắm , Aoimine nhà tớ là cực phẩm rong cực phẩm nhé . Càng nói nó càng cười híp mắt lại

-Được tớ coi . Cậu nhận từ tay nó quyển truyện

-Mà cậu là ai vậy ? . Thực sự thì nó nãy giờ không để ý nên cũng không biết cậu là ai , về mặt ngây thơ vô số tội

Cậu là khóc trong lòng , đường đường là Lăng thiếu lại bị một cô gái làm ngơ ? Là nó làm cậu đau lòng đến chết đi !

-Nghe kĩ tớ nói đây , là Lăng-Hạo không được quên . Cậu lại cười

- Được , là Lăng Hạo , tớ là Tuyết San .Nó cười đáp lại cậu

Hình ảnh của cậu và nó nói chuyện , cười đùa nãy giờ đã thu vào tầm mắt của một ai đó , không muốn nhìn nữa nên quay mặt đi chỗ khác .Là sao đây ? mới mở mắt liền thấy cảnh thật là khó chịu chết đi

Quay qua quay lại thấy một cục thịt ngồi kế bên mình (cục thịt ấy là anh Phong nhà ta =)))))

-Ô ,Lăng Hạo hán ta là ai vậy ? .Nó ngây ngốc hỏi

-Là.... .Cậu định trả lời

-Vương Gia Phong .Thì hán cắt ngang lời nói của cậu , trả lời cộc lốc . Nó nãy giờ thật sự không để ý đến hán , là xem hán vô hình ?? (thì nãy giờ có để ý đến anh đâu mà có thật hay không)

- xin lỗi , là cậu ấy sinh ra từ nhỏ tính khí đã thất thường . Cậu nhìn hán

-LĂNG HẠO , cậu xem tôi là cái gì ? , Giọng hán trở nên lạnh băng

- ..Anh xoa mũi mà im lặng

- là Lăng Hạo nói đúng a , tính tình gì đâu mà cộc lốc , là anh mua mấy kí đá đập lên người vậy hả? ngồi kế anh tôi cứ tưởng ngồi kế cái tủ lạnh ấy . Là ai chính cái nút nhiệt độ của anh xuống vậy a ? Là lạnh chết mất ! .Nó nói một tràng , cậu ngồi đó mà muốn cười lớn vào cái bản mặt hán , không để ai chửi chứ để con gái chửi thì khó ngốc đầu lê khó mà nổi

-Tuyết San cô là muốn chọc tức tôi ? .Hán nghiêng răng

-Là cái tủ lạnh kêu từ " Tuyết San " ? Lăng Hạo là cậu mua cái tủ lạnh này ở đâu ? . Tuyết San không ngừng nói móc

-Là tớ lượm từ bãi rác về . Lăng Hạo cố nhin cười

-Hai người tốt , rất tốt ! Lăng Hạo câu đừng trách tôi không đọc ác còn cô cứ chờ đó . Hán đen mặt không nói nhiều bước ra lớp học mặc cho cô giáo đang giảng bài ,đi một hồi thì hán cũng tìm được sân sau của trường mà nằm nghỉ ngơi

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Lăng Hạo Nhận Ra

----- Giờ ra chơi -----

Cả đám hám trai bao xung quanh cái bàn của Lăng Hạo thiếu gia nhà ta ,Bắt chuyện .

- Tuyết San giúp tớ . Cậu nói nhỏ vào tai nó

-Chuyện này thì tớ thua .Cô cũng đã từng bị đám con trai vây quanh nhưng đã được anh hai dọn dẹp như quét rác khỏi trường , mọi người biết điều nên cũng chỉ ngấm tằm xa

Đột nhiên cậu nắm lấy bàn tay của nó chạy đi không nói gì , trên hành lang bóng hai người vụt qua , mặc dù người con trai ấy không biết mình đang dẫn người con gái ấy đi đâu. Nhưng là cậu mặc kệ, mặc kệ con đường phía trước dẫn tới đâu , mặc kệ có những ánh mắt nhìn mình, là cậu vẫn cứ chạy thôi ,khi nắm đôi tay ấy trái tim của cậu đập nhanh khó tả . Từ giây phút này là cậu đã biết trái tim vốn thuộc về mình đã không còn là của mình nữa rồi . Cậu chạy phía trước nắm đôi bàn tay ấy và cười , một nụ cười thật sự .

Dừng lại phía sân sau của trường , hai người thở hổn hển

-Tuyết San này , đây là ? . Cậu nhìn xung quanh hỏi

-Là sân sau của trường . Nhìn cậu mặc cười chết mắt , mà cậu không rõ đường đi sao lại nắm tay tớ chạy ? Tớ không nắm tay cậu chạy đi thì thôi chứ . No vẫn thở hổn hển vừa cười

-Thôi thôi , tớ là con trai để một đứa con gái cầm tay chạy đi thì mặt tớ còn để đâu . Mặc dù là không biết đường thật nhưng cũng phải cho tớ ra dáng một chút chứ , cứ cho là tớ biết đi !. Cậu nhẹ nhàng nói , rồi lấy tay nhẹ xoa đầu nó

-Lăng Hạo cậu xoa đầu tớ . Nó chu mỏ

-Ừ là tớ xoa đầu cậu . Cậu đáp lại

-Là tớ muốn nói cậu bỏ tay xuống đi . Nó phụng phịu

-Không thích . Hắn vẫn xoa đầu nó và cười nham nhở

-Thua cậu . Nó giả bộ lắc đầu

-Mà Lăng Hạo này , nếu tính ra chúng ta chỉ mới gặp nhau đúng ba tiếng nhỉ . Nó giơ ba ngón tay lên rồi ngồi xuống gốc cây

-Đây là lần thứ hai chúng ta gặp nhau đấy chứ là do cậu không biết thôi . Cậu cũng ngồi xuống bên cạnh nó

Lần thứ hai ? Nó đã từng gặp cậu nhưng nó nhớ là không có thì phải , suy nghĩ một hồi nó cũng không quan tâm nữa dù sao thì gặp cậu nó cũng rất vui rồi

Lần thứ 2 trong ngày bị phá giấc ngủ . Hắn hừ lạnh , tưởng ra đây là có thể nghỉ ngơi được chứ , lại gặp hai người con nhười đang tình tứ ở kia chứ , càng ngày hắn càng thêm bức bối

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Hết Cuối Cùng Cũng Nhập Cuộc (1)

Được ,hắn ngồi ở đây xem hai người đó ra sao

-Lăng Hạo có muốn nghe nhạc hay không ? . Nó nói và đưa chiếc tai phong còn lại cho cậu

-Được tiểu thư mời thì tiểu nhân như tôi đây rất tốt số nha . Cậu nhận và đeo vào tai

“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”

arigatou zutto daisuki watashi wa hoshi anata wo mimamori tsuzukeru

anata ni deaete yokatta hontou ni hontou ni yokatta

koko ni mou irenakunacchatta mou ikanakucha HONTO GOMEN ne

watashi mou hitori de tooi tokoro ni ikanakucha

"doko e?" tte kikanai de "hande?" tte kikanai de HONTO GOMEN ne

watashi wa mou anata no soba ni irarenakunatta no
itsumo no sampo michi sakura namiki wo nukete yuki
yoku asonda kawamo no ue no sora no hikaru hou e to
mou aenaku naru kedo sabishii kedo heiki dayo
umarete yokatta HONTO yokatta anata ni deaette yokatta
“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”
daijoubu mou nakanaide watashi wa kaze anata wo tsundeiru yo
“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”
arigatou zutto daisuki watashi wa hoshi anata wo mimamori tsuzukeru
anata ni deaete yokatta hontou ni hontou ni yokatta
anata no kaeri wo matsu gogo anata no ashiato nanigenai koto wo
watashi wa sou, ichiban no yorokobi wo shirimashita
anata ga hanashite kureta koto ichinichi no koto iroiro na koto wo
watashi wa sou, ichiban no kanashimi mo shirinashita
sore wa anata no egao anata no namida sono yasashisa
watashi no na wo yobu koe dakishimeru ude sono nukumori
mou furerarenai kedo wasurenai yo shiawase dayo
umarete yokatta HONTO yokatta anata ni deatte yokatta
“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”
daijoubu dayo koko ni iru watashi wa haru anata wo idaku sora
“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”
arigatou zutto daisuki watashi wa tori anata ni utai tsuzukeru
sakura no mau sora no kanata me wo tojireba kokoro no naka
“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”
iindayo hohoende goran watashi wa hana anata no yubisaki no hana
“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”
arigatou zutto daisuki watashi wa ai anata no mune ni
“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”
daijoubu mou nakanaide watashi wa kaze anata wo tsundeiru yo
“sakura sakura aitai yo iya da kimi ni ima sugu aitai yo”
arigatou zutto daisuki watashi wa hoshi anata wo mimamori tsuzukeru
anata ni deaete yokatta hontou ni hontou ni yokatta
hontou ni hontou ni yokatta

-Là bài gì đây ? . Cậu thấy bài này nhịp điệu hơi nhanh một chút nhưng lại có gì đó man mác buồn mặc dù không hiểu được ý nghĩa của nó

- Là Sakura anata deaete youkatta . Nó mỉm cười nhẹ

- Có vẻ hay đấy . Cậu cười đáp lại

- Tất nhiên . Nó chóng nạnh

Hắn ở bên kia gốc cây mà muốn đá vào hông nó một cước là hết truyện nhậ rồi tới nhạc nhậ ? Là con heo đó chẳng biết gì ngoài mấy cái đó hết à ? Nghĩ tới cái tính của nó là hắn cười , hắn không nói không rằng đi đến bên nó và cậu giựt phăng tai nghe trên tai cậu đi

- Lãng Hạo đi với tôi tôi có việc muốn nói với cậu . Hắn nhìn cậu

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Hắn Cuối Cùng Cũng Nhập Cuộc (2)

- Hà ừ , Tuyết san tớ đi với tên này một chút . Cậu nói với Tuyết San rồi đứng lên

- Ừ tạm biệt cậu , từ lạnh tôi cũng vĩnh biệt anh luôn . Tuyết San móc

- Tôi cũng chưa có nói là muốn gặp lại cô heo cái . Hắn cười khẩy

- Anh .....anh . Nó trừng mắt

- Thôi thôi hai người đừng có cãi nữa . Anh can ngăn

Hắn bước ra ngoài lấy xe cậu cũng đi theo hắn . Hắn nói vậy chứ rất muốn nhìn thấy nó lắm chứ , hắn lái xe , cậu ngồi ghế phụ , hắn lái tới đường cao tốc

- Phong , cậu kêu tớ làm gì ? . Cậu khó hiểu

- Aiss... tôi quên mất rồi , à mà cậu xuống xe một chút , tôi làm cái này . Hắn nói , Lãng Hạo nhà ta dễ tin người thế là bước xuống

Mới bước xuống thì chiếc xe phóng đi để lại cậu bơ vơ trên đường cao tốc , hắn ác thật đường cao tốc thì làm sao mà bắt được xe chứ ? Cậu tức điên lên , đành đi bộ về biệt thự . "Vương Gia Phong ơi Vương Gia Phong , là cậu gia nhập cuộc chơi rồi" hắn vuốt tóc rồi cười (Hình như tg dim hàng ảnh hơi nhũu thì phải :))))

Vương Gia Phong- hắn ngay từ đầu đã cố ý vì hắn bức bối vì thấy cậu và nó nghe nhạc mà một phần cũng là vì trả thù việc trong lớp.

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Lãng Hạo Trả Thù

Cậu cuối cùng cũng lết được cái thân ra khỏi đường cao tốc ,bắt taxi về biệt thự . Trong người đã nóng , bức bối nay về nhà người cậu gặp đầu tiên là hắn thì máu điên của cậu nổi lên .

- Vương thiếu gia , cậu tốt lắm có ngày tớ sẽ vạch bộ mặt thói của cậu . Cậu la lên rồi bước lên phòng tắm rửa

Hắn nhìn thấy Lãng Hạo như vậy cũng không nói gì đi lên phòng , không quên sai người pha cà phê mang lên phòng cho hắn . Đến tối , cậu bước xuống trên người là chiếc áo màu nâu và chiếc quần màu trắng tạo sự thoải mái và tươi mát . Cậu nhìn thấy người pha cà phê cho hắn liền cười lớn , mọi người nhìn cậu

- À không có gì , lui hết đi . Cậu thấy mình cũng hơi lố

Sau khi mọi người đi hết cậu bỏ gần cả nửa hủ muối vào ly cà phê rồi khuấy đều , sau đó mang đến trước phòng hấn mở cửa

- là cà phê của cậu đây phong . cậu nói rồi đặt lên bàn quay người bước đi . Cách . Cậu đóng cửa

Hấn là đang xem tình hình của công ty nên không để ý uống một ngụm rồi phun ra làm ướt hết bản hợp đồng

- Lãng Hạo , là do cậu làm . Hấn nghiêng răng . Chết tiệt ! là cậu ta bỏ bao nhiêu muối ? Mặn đến chết đi

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Bảo Bối Ngủ Ngon

Đêm đến , anh nhẹ mở cửa bước vào phòng . Trên giường là một "con tằm" nhỏ , anh ngồi xuống nhẹ vuốt tóc em gái

-Chùng nào mới lớn đây? .Anh tự nói với mình nhưng lại vô tình đánh thức "con tằm con"

-Là anh làm ồn đến em ? .Anh nhẹ nhàng hỏi

-Dạ không , em không ngủ được lại nghe được tiếng mở cửa tưởng trộm đến ai ngờ là có người nhớ em nên đến đây ngắm dung nhan của em .Nó nở nụ cười không thấy tổ quốc .Anh cốc nhẹ vào đầu nó

-Hai hai oi ? .Nó gác đầu lên đùi anh , ngược nhìn anh

-Oì ? Anh mỉm cười trả lời

-Mẹ có đang vui không anh ? .Nó hỏi , nó nhớ bà thật sự nhớ vòng tay của bà nhẹ vuốt ve lưng nó

-Bảo bối nhất định phải ngoan , ngoan để làm cho mẹ thấy vui , cả anh cũng rất vui .Anh vuốt tóc nó , đánh thật nhẹ vào đầu nó -Thế bảo bối muốn ngoan không ?

-Em sẽ thật ngoan .Nó từ từ nhắm mắt chìm vào một giấc mơ không tên

-Bảo bối đã phải chịu khổ rồi .Anh đau xót nhìn nó .Nhìn thấy cô em gái mình như vậy , anh càng chán ghét người đã sinh ra ba anh , không phải chính bà ta đã làm cho ba anh và mẹ anh phải xa nhau sao ? Để mẹ anh và em gái phải chịu đựng đến hôm nay , mẹ còn đang bệnh nặng phải còn chịu áp lực lớn .Anh không trách ba , bởi vì ba đang phải mang trên vai cả một tập đoàn lớn , cố gắng để đường đường chính chính đưa mẹ về .Chỉ có bà ta làm anh chán ghét ,ánh mắt anh trở nên lạnh lẽo nhưng lại âm áp khi nhìn người đang ngủ say

-Bảo bối ngủ ngon .Anh đặt một nụ hôn lên trán nó , rồi nhẹ bước ra ngoài không làm người trong phòng thức giấc

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Nói Xấu Bị Gia Phong Bắt Được

-Anh hai oi , em đi nhé . _Hàn Tuyết San nước xuống xe, nhoi nhoi chạy vào trong trường để chuẩn bị lên xe đi tham quan

-Ừ , cô nương , đi nhớ cẩn thận đấy , ăn cho nhiều vào , ngủ đắp chăn cho cẩn thận đừng có đạp chăn nữa ! Này có nghe anh nói không đó . _Hàn Khải Minh đưa đầu ra ngoài cửa xe ,hét lớn , không biết nó có kịp nghe anh nói không nữa , thở dài một hơi .Đánh vòng xe ,lái xe đến công ty

Tung tăng "bay nhảy" vào lớp Tuyết San cười như một con điên , biết làm sao đây nó hứng khởi quá màn!

-Chào mọi người, nè Lãng Hạo ,sắp đi chưa vậy . _về chỗ ngồi liền nhướn người lên lên hỏi Lãng Hạo

- Ừm, cũng sắp rồi khoảng 30ph nữa . _ Thấy mặt nó Lăng Hạo cười tủm tỉm, mặt của nó phấn khởi, má đỏ dễ thương chưa kìa !

- Tên này vẫn đang tự ki tự hời hồm qua cho tới bây giờ à ? . _ Tuyết San thì thầm to nhỏ với Lăng Hạo , vẫn không ai khác ngoài Gia Phong , hẳn đang ngủ , là một "cục thịt" được Tuyết san chứng nhận chưa được bán ngoài thị trường :))) (Sản phẩm độc quyền =))))

Cậu để ngón trở lên môi mình "suyt" rồi chỉ chỉ ghế kế bên mình . Tuyết San hiểu liền im lặng bò lên bàn phía trước và thể tập đoàn nói xấu bắt đầu thành lập

- Sự thật thì số só là đại M a ! Mới bị cái tên đại S đó bắt nạt , tính khí của cậu ta bắt thường a ! . _ Lăng Hạo vừa kể vừa khóc

- Ôi , Lăng Hạo là trời không có mắt . _ Tuyết san cũng hùa theo lập một dàn câu mư

- Cậu biết không nếu không phải hồi nãy cậu lỡ lời đánh thức Phong chắc chắn cậu ta sẽ lột da chúng ta , như lột lông gà vậy , không chừng hẳn ta còn bỏ cả lấy huyết , xem chúng ta như là huyết gà mà ăn đấy ! . _ Lăng Hạo, kể một cách "nghiêm túc"

- Hài hùng thật ! Dã tâm, đúng là ác nhân . _ Nó tỏ vẻ hiểu chuyện , đầu cũng lắc lư theo

- Các người biết không, thời gian các người nói "tốt" cho tôi cũng đủ để tôi lược chín các người, không chỉ lấy huyết của các người thôi đâu ! Để tôi xem thời gian xem, A! Còn dư thời gian, chúng ta cùng đi qua phòng nấu ăn chứ nh ? Để tôi xem nguyên liệu xem, có một con gà và một con heo cái, chắc sẽ đủ dinh dưỡng chứ nh ? . _ Bỗng trên vai của cậu bị đè xuống, có khí lạnh phía sau lưng thoát ra, Tuyết san và Lăng Hạo đều ớn lạnh quay người lại . Thấy được gương mặt đen đến đáng sợ của hắn, nghe những lời từ miệng của hắn thoát ra cậu và nó cứ nghĩ mình đang ở Bắc cực vậy

- Nếu như trời nóng mà được như thế này thì tốt quá ! . _ Nó lăm lăm, gặp hẳn cứ lạnh hết người là sao vậy trời

- Hà ? . _ Mặt càng ngày càng đen , hẳn giăng giọng

Thấy mặt hắn càng đen , Lăng Hạo cũng nháy mắt với mình nên đành giải thích

- Không ý nói là , thời tiết hôm nay trời mát ghê há ! Đúng không Lăng Hạo ? . _ Nó nhìn Lăng Hạo

- Ừ ừ mát ghê . _ Lăng Hạo cười khò

- Các em tập trung ở dưới sân trường chuẩn bị lên xe , chúng tôi xin thông báo lại ..... _ Loa phát lên. Không nó gì cậu với nó đều chạy với tốc độ ánh sáng xuống trường tránh "ma vương huyết áp thấp" kia

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Chuyến Xe Chứa Bầy Titan

Sau khi chạy với tốc độ ánh sáng cũng lên được xe đi tham quan ,Tuyết San và Lăng Hạo liền chọn phía dưới xe , nơi có hàng ghế dài nhất ngồi xuống thờ hồng học , "Mém chết" 2 người nghĩ trong đầu

Mọi người cũng dần lên hết xe , ai cũng chọn chỗ ngồi cho mình ,nhưng đa số thì mọi người đang "xô xát , gây tổn thương đau đớn" cho nhau :)))) nữ thì muốn ngồi với Lăng Hạo , nam thì muốn được ngồi kế bên Tuyết San , thế là "lục đục nội bộ" bắt đầu từ đây

- Wow ! mấy cái cảnh này.... Attack on titan action movie ? , chắc ở đây có máy chiếu hả ? . _ Tuyết San nhìn cảnh tượng này , không khỏi nhớ đến bộ phim Attack on titan . Trường có máy chiếu liền vẫy vẫy tay coi thử có phải máy chiếu hay không (Đang "xô xát" thế kia mà bà này còn nghĩ được :v :)))) ôi thần linh ơi :)))))

- Ôi , titan sao giống người lớp mình vậy ? . _ Lăng Hạo chỉ vào một đám nhoi nhoi phía trước mặt, mình cũng giơ tay vẫy vẫy theo , xem có máy chiếu thật hay không .

Xô xát lẫn nhau có một bạn nữ trượt chân té vào người Lăng Hạo , Lăng Hạo rung mình biết không phải máy chiếu liền nói

- Cô bạn , cô thể đứng lên được không hôm nay trời nóng quá . _ Lăng Hạo không dám dùng sức , đỡ cô bạn đó đứng dậy (Hồi nãy ai nói với người ta trời mát vậy trời :))))

- A, xin lỗi anh nhé Lăng Hạo . _ Bạn nữ mặt hồng hồng mặt ,sửng đến phát điên lên.Mấy đám nữ phía dưới la lối , ghen tức

-Chờì ời , ghê chưa . _Tuyết San chọc Lăng Hạo , nháy mắt với cậu

-Không có đâu , hồi nãy.... _Lăng Hạo nắm lấy bà vai của Tuyết San định giải thích không muốn nó hiểu lầm thì....

-Tránh ra ngăn đường quá . _Gia Phong bước lên xe , thấy một đám "Bù nhùi chùi nôi" ở dưới thì khó chịu ra lệnh . thế là mọi người đều phải tách ra

-Cái.... Lăng Hạo, Tuyết San xích ra một chút cho tôi ngồi . Hắn định xuống phía dưới ngồi thì thấy cảnh hai người đang thăm thiết , kệ cô bị mang danh mặt dày hay không cậu bảo hai người xích ra rồi ngồi ngay chính giữa "Lăng Hạo đúng là cậu ta không có xương sống rồi , làm gì phải dựa sát người vào cái con heo cái đó"

-Ế , anh vô duyên vừa thôi , tôi đang ngồi ở đó mà . _Tuyết San la lên

-Hình như hồi nãy tôi quên thứ gì đó thì phải . _Hắn nhìn nó cười tà ác

-À không , anh ngồi đi . _Nói xong cô im lặng , quay đầu ra cửa sổ lảng tránh , Lăng Hạo cũng vậy không thì nín im lặng

-Còn mấy người rảnh quá phải không ? . _Hắn nhìn đám phía trước mặt lạnh tanh .

Mọi người thấy vậy liền quay về chỗ ngồi ngoan ngoãn , không dám nói nhiều , vẫn còn có mấy người "xô xát , đấu tranh liên tưởng")) "Mình muốn ngồi với Phong nữa" , "Lăng Hạo , em muốn ngồi với anh" , "Ồi , Tuyết sanmn~"

Mọi người à , mọi người nghĩ Tuyết san nên đến với ai đây , Lăng Hạo hay Gia Phong , Lăng Hạo thì dễ thương còn Gia Phong thì ngầu . Tự nhiên thấy tội Lăng Hạo ı , aiya~ thật là khó xử a~

Nếu mọi người không hiểu Attack on titan là gì thì lên đây coi nhé : <http://anime47.com/phim/shingeki-no-kyojin-attack-on-titan/m2972.html>

Là một đám titan xâm nhập , rồi ăn thịt người, v.v..... Vậy mọi người hiểu Titan là gì rồi nhé :)

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bị Thương - Đau Lòng

-Lăng Hạo à , cậu buồn ngủ hả . _Tuyết San quay qua thấy được những tia máu trong mắt cậu , khuôn mặt mệt mỏi cũng lộ rõ ra

-Ừ , hôm nay tớ có hơi mệt . _Thật sự thì đêm qua cậu thức khuya quá , sáng nay dậy sớm cũng có phần mệt mỏi

-Vậy ngủ chút đi . _Gia Phong lên tiếng khuyên cậu

-Gia Phong nói đúng rồi á , ngủ đi Lăng Hạo , đến thì tui tớ báo . _Tuyết San chớp chớp mắt nhìn Lăng Hạo

"Tui tớ" Tuyết san à ? Cô phải cậu đang nói cậu và Gia Phong , "Tui tớ" nghe sao đau quá! Cậu hơi buồn , vài giây sau đó liền thay thế bằng nụ cười rồi tựa đầu thành ghế , nhắm mắt ngủ . Còn Gia Phong thì cười , nụ cười nhẹ đến nỗi không nhận ra "Tui tớ" sao ? quá thật từ ngữ ở đây thật phong phú và thâm sâu , thế mà đôi giờ hắn không biết :))))))

-----Vài phút sau-----

-Nặng , nặng quá . _Lăng Hạo muốn hét lớn lên (đọc tiếp hăng biết :)))))

Hiện giờ hàng động của "Tui tớ" đang phản lại lời nói ban nãy :)))))) Thật thăm thiết làm sao , hiện giờ Gia Phong đang "tình tứ" dựa đầu vào vai Lăng Hạo ngủ , tay thì vẫn khoanh lên ngực . Còn Tuyết San nhà ta thì muốn bỏ nhào lên người hắn , chạn gác lên đùi hắn , hai tay ôm eo hắn , ngủ không biết trời đất ."cậu ngủ đi là đây sao ?"

Nhưng rồi cậu cũng cố chịu , làm điểm tựa vẫn chắc cho hai người đó ngủ , cậu nghĩ lại thì ít khi thấy Gia Phong ngủ , Gia Phong rất ít khi thả lỏng bản thân trước người khác , ngủ vẫn còn khoanh tay , nghiêm chỉnh . Còn tư thế gì thế kia ! Lăng Hạo , nhìn tướng ngủ cực kì bá đạo của nó , mà đơ người , nhìn nó dựa vào người hắn , tay ôm eo hắn như thế , cậu thấy hụt hẫng có phải cậu không đủ mạnh mẽ để làm điểm tựa cho nó ? Mà cũng có một chút hâm mộ Gia Phong , bị ôm cứng ngực như thế mà ngủ cũng được nữa . "Xe ơi , mau đến đi!"

-----Và lại Vài tiếng sau đó :)))-----

-Yay~, đến nơi rồi ._ Tuyết San , nhảy xuống xe đầu tiên , không để ý hỏi nãy mình đã là hành động "tươi đẹp" gì :))

-..... ._ Gia Phong thì bước từ từ , im lặng không muốn nhắc đến chuyện đó "mất mặt thật !"

-Đây là mặt đất , đây là mặt đất ._ Lăng Hạo lộp đi lộp lại câu nói ấy , đến với mặt đất cậu mừng muốn khóc . Vai cậu muốn liệt với hai người đó rồi

Đội 3 "Thiên thần" đi xuống , mọi người mới chen lấn đi xuống nhưng không may , một cô bạn vô tình đụng mạnh vào người Tuyết San vì do người phía sau cô bạn đẩy khá mạnh

-Đau ._ Tuyết San , bị cô bạn đó va vào liền té xuống , khiến chân bị trật

-Tuyết san, có sao hay không ? có vẻ chân bị trật rồi ._ Lăng Hạo đau xót chạy đến hỏi nó và cời giày kiểm tra chân nó

Gia Phong nhủ mày , tức giận quay qua cô bạn đó , rồi kiểm chế lại đi tới nơi Tuyết San bị té xuống , đau lòng một tay bế nó lên . Còn Lăng Hạo nhẹ nhàng cời đôi giày mà nó đang mang tránh làm cho nó đau , rồi một vai xách một cái Balô của cậu một cái của nó , còn tay kia cầm đôi giày của nó

-Cảm ơn , Gia Phong , Lăng Hạo ._ Thật sự thì chân rất đau ,mặt nó cũng hồng lên vì hấn đang bế nó , nó ít khi gần con trai đến như vậy!

-Về khách sạn thôi ._ Gia Phong bước đi , Lăng Hạo thì cầm đồ đi sau

Ba người đi ngang qua người cô gái tiến về khách sạn , lướt qua người cô gái , một ánh mắt sắc bén như một găm dao vào người cô .Cô gái đứng sau run rẩy khuôn mặt của "Người đó" ..... Tại sao lại như vậy ? Khuôn mặt đó! Thật sự đáng sợ !

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Người Con Gái Ấy !

Mọi người đều được ở trong một căn phòng VIP của khách sạn , được sắp xếp 2 người một phòng.Riêng Tuyết San , Gia Phong , Lăng Hạo khi đưa nó vào khách sạn liền một mạch thuê 2 phòng và thế có đủ chỗ cho ba người , mỗi người một phòng (Giải thích : chỉ đặt 2 căn phòng là vì 2 người một phòng nên Lăng Hạo đặt thêm hai phòng cho mình và tuyết san , căn phòng còn lại cho Gia Phong)

Tuyết San được Gia Phong bế lên tới phòng , mở cửa ra và đặt Tuyết San ngồi ở mép giường .Lăng Hạo đứng sau đóng cửa lại , đặt Balô của hai người xuống

-Tuyết San , hôm nay nghỉ ngơi được chứ ? ._ Lăng Hạo hỏi nó

-Chân cô có vẻ bị trật nặng rồi, tạm nghỉ đi đã ._ Gia Phong cũng lên tiếng

-Nhưng mà..... ._ Hiện tại mặt của nó ửng đỏ như cái bánh bao thiêu

Cậu và hấn thờ dài thườn thượt , dễ thương vậy sao chịu nổi đây !Cậu luồn vào túi quần , móc điện thoại ra bấm rồi đưa lên tai.

-Alo , hoà****..... ._ Tiếng người đầu dây bên kia vang lên

-ở đây đừng có gọi toi bằng cái từ đó ._ Lăng Hạo nhẹ giọng

-Vâng , thưa người , tìm tìm toi có việc gì cần dặn ? ._ Giọng người đó e dè

-Tìm cho tôi bác sĩ giỏi về chân tôi đây , tôi cho ông 10ph

Gia Phong thì vẫn đang cầm bàn chân của nó lên xem , nó thì im lặng nghe Lăng Hạo đang nói chuyện , ánh mắt nhìn chăm chú Lăng Hạo , nhìn ra được gì ở cậu "Lăng Hạo , có phải....." . lăng Hạo đang nói chuyện thì ngược lên bắt gặp ánh mắt phát hiện từ nó liền quay đi và cúp máy .Vẫn không hề quay đầu lại nhìn nó đi ra ngoài mép cửa đứng , bầu không khí kì dị.Gia Phong cũng đồng thời ngược lên bắt gặp ánh mắt của nó đang nhìn Lăng Hạo , khó chịu lên tiếng

-Chưa tới nữa à ._ Đã qua 10ph mà người vẫn chưa thấy

-Tới rồi kìa ._ Cậu đứng ở mép cửa liền thấy vài người đi tới đám người mặc đồ đen và một người mặc đồ trắng đứng kế bên , xoay qua mỉm cười và quay lưng bước đi

Trước khi về phòng cậu cũng căn dặn ông bác sĩ - Cần thận thoi , tránh làm cô ấy đau . _Lăng Hạo bước về phòng mình , thứ nhất ở trong căn phòng đó cậu không muốn nhìn thấy hình ảnh hai người gần nhau , thứ hai là vì cậu muốn lần tránh điều gì đó . Về phòng , tay lại một lần nữa luồn vào trong túi quần , vuốt ve một tấm ảnh , một tấm ảnh đáng yêu hồn nhiên của 3 người , 2 cậu bé và một cô bé .

-Gia Phong à , chắc hẳn cậu cũng cũng nhận ra rồi chứ nhỉ ? cô bé đó , người mà chúng ta luôn nhớ đến là Tuyết San... _Lăng Hạo cười nhẹ đặt nụ hôn lên tấm ảnh..

Và rồi bây giờ mới nhận ra , trên tay mình .....

-Quên mất _ Trên tay cậu đang cầm đôi giày của Tuyết San , Balô của cậu cũng đang ở phòng Tuyết San *Mình đâu có hay quên đâu chứ ,Tuyết San à em làm tôi sớm bị lão hoá mất rồi " cậu nhìn đôi giày và lại một lần nữa mỉm cười nhớ tới nó

Tác giả đăng truyện chậm , mong mọi người thứ lỗi *cúi đầu* đọc truyện vui vẻ nhé :*

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Âm Thanh Ghê Rợn :))

Trong khi được bác sĩ xoa nắn , Gia Phong muốn điên đầu cả lên,mà Tuyết San chính là thủ phạm :)))

-Á ,này chú nhẹ nhẹ một chút đi , á này chú à _Tuyết San rống hống lên mà hét , thính giác của bác sĩ và Gia phong bị dả kích nặng nề

-Tuyết san , im lặng không hét nữa _Hiện giờ hấn muốn liệt đi đôi tai của mình rồi

Lăng Hạo định quay lại trả giày cho nó và lấy Balô thì đứng khựng lại ngay cửa "sao trong phòng này nghe tiếng gì kinh dị quá vậy", quyết định mở cửa ra thì tiếng một ngày rõ hơn , cậu và hấn bình tĩnh như vậy cũng làm hai người muốn đứng tim "Đôi tai ơi , xin lỗi phải để mày chịu áp lực lớn rồi" :)))

Lăng Hạo đứng bất động ở đó "Có thể hay không nếu như xảy ra một trận đánh nhau mà đem cậu ấy ra thì khả năng của cậu ấy có thể làm cho đối thủ tâm phục khẩu phục"

-----sau một thời gian "dài"-----

Chân nó được bó lại một cách cẩn thận và chắc chắn

-Chân tôi bó rất chắc chắn , có thể cử động được rồi _Ông bác sĩ tai ù ù

-Chân không đau nữa rồi , cảm ơn bác sĩ _Tuyết san cảm thấy khoẻ hấn ra

-Nhưng mà tiểu thư , người có thể đi hay chạy chậm được , nhưng đừng làm quá sức _ ông bác sĩ căn dặn nó

-Được rồi , ông ra ngoài đi _Lăng Hạo "bất động" này giờ cũng bỏ đôi giày của nó xuống và nói với ông ta , rồi lại xách Balô của mình lên vai

-Đờ hơn chưa vậy Tuyết San ? _Lăng Hạo nhìn chán Tuyết san hỏi

-Chắc chắn đờ rồi ,năng lượng có thừa , chẳng phải là cô rống tôi cũng tưởng là khủng long chưa tuyết chừng hết chứ _Gia Phong thờ dài .Tuyết San lườm hấn

-Thôi vậy , cậu nghỉ ngơi đi _Lăng Hạo với Gia phong ra ngoài

-Ừm , cảm ơn hai người _Tuyết San cười

Lăng Hạo đóng cửa lại xoay qua Gia Phong

-Tính cách của cậu ấy cho đến giờ vẫn như thế nhỉ _ Cậu nhìn vào cửa phòng của Tuyết San cười

-Đúng vậy , vẫn như thế _Gia phong cũng mỉm cười theo

-Cậu định không cho Tuyết San biết ? . _Gia Phong nhìn thẳng vào mắt Lăng Hạo

-Ừ , không muốn .Mà, về thôi . _Lăng Hạo bước về phòng mỗi người một hướng .

-Lăng Hạo à , cậu quả thật cũng quá ích kỷ đi . _Gia phong trước khi về phòng liền lướt qua Lăng Hạo , nhỏ tiếng đủ để hay người nghe .Nghe đến đây Lăng Hạo chỉ biết nở nụ cười nhẹ

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thử Thách Lòng Can Đảm

Sau 3 tiếng nghỉ ngơi mọi người đã rời khỏi phòng và bắt đầu cuộc chơi. Trước tiên , mọi người đều ra ngoài tắm biển ,và hiện giờ có ba điểm sáng nhất là Lăng Hạo , Gia Phong và Tuyết San , tạo nên một bầu không khí nóng rực lửa ở nơi đây

Lăng Hạo và Gia Phong đều không mặc áo , lộ ra body chuẩn :)))) 6 múi , đồng thời lộ ra bờ vai ngang rắn chắc ,về phần Tuyết San của chúng ta thì .....

-----Tạm thời tua lại 20 phút trước :)))-----

-Tuyết san , xong chưa vậy . _Lăng Hạo gõ cửa

-Nhanh lên , tôi để cô lại bây giờ . _Gia Phong cảm thấy bức mình

Tuyết San mở cánh cửa bước ra .Lăng Hạo và Gia Phong đều bất ngờ (đoán đi :)))) hiện giờ trên người cô là đồng phục bơi của trường màu xanh còn có cả chữ Royal đập vào mắt màu vàng chói lóa in phía sau, có cả mũ và kính bơi màu hồng :))) .Hiện giờ thì Gia Phong hết nói nổi quay đi , còn Lăng Hạo hiện giờ muốn quỳ rạp xuống lạy Tuyết San một cái , hai người trần trụi thất vọng .Hiện giờ hai người đang nguyên rủa ai làm ra cái bộ đồng phục "hoa lá hoe" này

-Kì quá hả , nhưng mà tớ chỉ có bộ này thôi , bộ kia hở quá không mặc được . _Cô giải thích về "hiện trạng" này .Có một cô bạn cho cô mượn bộ bikini nhưng cô chẳng dám mặc

Hắn và cậu nghĩ lại rồi thà để cậu ấy mặc như vậy còn hơn mặc mấy cái thứ hở hang đó

-Vậy lấy áo của tôi này . _Lục lọi Balô của mình hắn lấy ra cái áo đưa cho Tuyết San .Lăng Hạo định nói nhưng hắn đã nói trước nên thôi .Cậu nắm chặt tay quay đi

Tuyết San vội trông vào người rộng phùng phình , áo dài gần tới đầu gối .Liền chạy ra ngoài bờ biển , hai người đi theo sau

-----và hiện giờ-----

Chính Tuyết San đã đập nát các ước mơ "nhỏ nhoi" của các chàng trai trong lớp "chiếc áo đó từ đâu xuất hiện vậy" mọi người thảm nguyên rủa

Mọi người đều chạy nhảy trên biển .Đến tối, mọi người lại háo hức chờ sự kiện tiếp theo đó là "Thử thách lòng can đảm" lớp chia ra mỗi đội 2 người nên phải rút thăm trúng ai thì cùng đội với người đó , nội dung là phải đi một vòng hết khu rừng và trong đó sẽ có các thầy cô dọa ma,... nghe đến đây Tuyết san ngậm bồ hòn , trong lòng gào thét điên cuồng

-đưa nào ra ý kiến này , lại đây bà đây giết mày . _Tuyết san đang phát mùi thuốc súng nồng nặc

-a ha ha , nhìn như hồi này tắm biển nước trong lỗ tai mình chưa ra hết hay sao ấy nhỉ . _Lăng Hạo vỗ tai nghiêng đầu , khi nghe được lời nói của Tuyết San , cậu nghĩ tự nhủ "Cái khí lạnh đó , lời nói đó không phải của cậu ấy , không phải , không phải mà,....."

-Tôi thấy cô ta tị ngầm rồi . _Gia Phong nhìn Tuyết San mà còn thấy run người "hắn cô ta sợ ma lắm"

-Đủ để tắt bếp luôn ấy chứ . _Lăng Hạo xoay qua "Lời nói đó là của cô ấy thật sao,mình đã cầu không phải là cô ấy mấy chục lần rồi ,sao mà lại là cô ấy chứ " :)))))) (Tự duy lạc lối thường :)))

Đội đã được chia xong Gia Phong bắt cặp với một cô gái , Lăng Hạo thì là con trai , Tuyết San cũng là con trai nốt .Và thế là cuộc chơi được bắt đầu....

Chương 19: Hơi Ấm

Một âm vang vang lên "thanh thót" giữa bầu trời đêm, đó là một âm thanh rất quen thuộc khiến người nghe nhớ mãi, bởi vì âm thanh này chẳng ai khác ngoài Tuyết San đang điên cuồng gào thét giữa rừng :)))

"Cái giọng này....." Cậu thở dài hơi lo, rồi quay qua cánh tay đang bị cô gái nắm chặt

-Cô buông ra ._ Cậu bây giờ là đang lo cho Tuyết San nên chẳng có thời gian mà đi nói chuyện tử tế được nữa

"Ai nhét cái gì đó vào miệng cô ta giùm tôi" Hấn nhúc đầu ,nếu tuyết san mà có ở đây cậu sẽ lấy đá nhét đầu miệng cô thử xem cô có la được nữa hay không

Và thế trò chơi cứ tiếp tục và âm thanh cứ vang mãi :))) nhưng rồi âm thanh cũng dừng hẳn đi , ai nấy cũng hoàn thành trò chơi ,riêng cặp của Tuyết San chưa về ,hấn và cậu bắt đầu lo lắng. Rồi trời cũng bắt đầu mưa, bóng của một ai đó chạy về đích ,nhưng chẳng thấy Tuyết san đâu

-Tuyết San mất tích rồi, đội hù ma hù cậu ấy làm cho cậu ấy sợ liền chạy đi đâu , tớ tìm mãi mà chẳng thấy cậu ấy mà trời thì càng ngày càng tối nên liền chạy về đây nhờ mọi người tìm giúp ._ Cậu bạn nói thật nhanh về sự tình

Hấn và cậu lập tức chạy nhanh vào rừng , trời mưa làm cho áo họ ướt , lạnh , nhưng họ vẫn chạy.....

-Tuyết san , tuyết san , tuyết san ,..... ._ tiếng la hét của hai người họ cứ lặp đi lặp lại như một bài hát lối nhịp

-----

Chân nó đau quá , chạy liền bị vướng té xuống , bây giờ vết thương cũ càng thêm nặng hơn máu cũng chảy từ mắt cá chân ra

"Đau quá! Là tiếng của họ" Tuyết San định la lên nhưng có lẽ không được rồi , hồi này nó đã hét nhiều quá nên cổ họng đau rất , nó khóc , nó nhớ lại hình dáng của một người con trai một người con trai mà nó đã thầm mến từ nhỏ "đến cứu tớ" mắt nó nhoè đi rồi ngất

-Hưong này ._ Người con trai chạy điên cuồng , mọi người cũng chạy theo

-Tại sao cậu lại biết ? ._ Cậu bạn đồng đội của Tuyết San hỏi

-Chỉ là cảm giác , cảm giác cô ấy đang ở đây ._ Người con trai cất giọng , đúng cậu tin là người con gái cậu yêu đang ở đây

-Cảm giác ? ._ Có phải hay không người ấy thật sự quan tâm đến Tuyết san ? Mới có thể linh cảm được người mà cậu con trai ấy yêu ?

Cảm nhận mình đang được ai đó mang đi , nó mơ mơ màng màng "Mình đang được công ? Vai lớn quá, thật là ấm áp ! mùi hương này , nhớ nó quá!....Phải là cậu không ?" Tuyết San ôm chặt hơn , mùi hương này là mùi mà cậu con trai mà nó yêu làm sao nó quên được,....."Nhưng mà khoan vậy tại sao lại khó hiểu như vậy , đúng vậy mọi chuyện của "hôm ấy" quả thực rất khó hiểu ?"

Bàn tay to lớn nhẹ lên trán nói "sốt rồi" sao đó vén thật cao mái của nó lên rồi nhẹ đặt đôi môi lên nơi ấy.. Ấm áp quá , trong mơ màng nó lại khóc , nơi ấy nó mang một vết sẹo mờ nhỏ , là do chính người con trai này đã làm nó mang vết sẹo này cho đến giờ

-Đừng khóc ,có tôi ở bên em ._ Người con trai khẽ cất tiếng chậm rãi vỗ Tuyết San từ mơ màng đi vào giấc ngủ -Ngủ ngon , bé ngoan

-----3 tiếng sau-----

Đôi mắt khẽ mở ra ,người đầu tiên cô thấy là Gia Phong cậu ấy đang ngủ gật bên giường cô "Người con trai ấy là cậu sao Gia Phong nhưng tại sao đến bây giờ ở gần cậu tớ lại không nhận ra ?"

Chương 20: Gọi Tên Của Hấn

Tuyết San ngắm Gia Phong một lúc lâu rồi nhẹ nhàng đi lấy áo khoác của mình đắp lên cho Hấn rồi ngồi đó vươn tay chạm nhẹ lên mặt Hấn ngón tay vén mái tóc Hấn lên rồi từ từ di chuyển xuống lông mi "lông mi dài ghê" rồi lại di chuyển xuống mũi tay cũng trượt xuống thêm chút nữa... , chợt bàn tay nó không cử động được nữa bởi bàn tay Hấn đã trọn vẹn nắm cả bàn tay nó

-Khoẻ rồi ? . _Gia Phong vẫn nằm yên đó , bộ dạng lười biếng vẫn úp mặt xuống , đầu nghiêng qua một bên mắt mình Tuyết San , tay vẫn còn nắm chặt tay nó

-Ừm . _Tuyết San gật đầu , liếc sang đôi bàn tay vẫn được nắm kia mà đỏ mặt

Gia Phong thấy vậy liền buông cánh tay , ho vài tiếng , đưa tay lên trán Tuyết San

-Tạm thời ,vẫn ngủ ,sáng liền quay về , không thể ở đây thêm được nữa . _Bàn tay nhận được nhiệt độ bóng bưng của cái trán nhẵn nhụi ấy liền đứng dậy nói

-Tôi hiểu rồi . _Tuyết San cảm giác được bàn tay kia mát lạnh "Bàn tay này ....."

-Vậy tôi về phòng . _Gia Phong quay người đi

-Khoan đã . _Tuyết San liền gọi lại , giọng nó có phần run run vì vẫn chưa khỏe hẳn ,mưa như vậy không cảm mới là lạ

Gia Phong quay người lại nhìn Tuyết San

-Phong à .....à không , ngủ ngon . _Tuyết San lúng túng rồi liền nằm uổng giường úp mặt vô gối trùm chăn lên kín đầu

Hấn ngạc nhiên ,mang theo vị ngọt trong lòng "Phong à ?"

-Sẽ rất khó ngủ . _Bước ra ngoài , Hấn nhắc nhở . Đi về phòng mình , liền mỉm cười

Đúng vậy, là sẽ rất khó ngủ ,chiếc chăn Tuyết San bung ra, trở mình thông thộc vì úp mặt lên gối. Tức giận liền lấy tay đánh lên gối "Tại mày mà tao nói không được với anh ta " =)))))) Quăng chiếc gối đi , rồi một lát sau lại đi lụm về (năng lượng dư thừa .v tác giả thành thực xin lỗi vì đã tạo ra cái bà có cái đầu thiếu không khí như vậy *cúi đầu*) liền ôm gối lăn qua lăn lại trên giường , một lúc nào không hay lại rơi vào giấc ngủ.

Bộ truyện này là bộ truyện đầu tiên của tg nên văn chương cũng không được tốt lắm có gì thì mọi người thông cảm nhé :)

Và tg chúc mọi người một ngày vui vẻ , tác giả đăng chương hiện đang là buổi tối :3 thôi thì chúc ngày mai vui vẻ vậy :) Bái bai :*

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Có Thể Gọi Tôi Là Phong

Và bây giờ hiện đang là trời sáng , 6 giờ sáng đột nhiên có người gõ cửa phòng "Vào đi" Tuyết San bức bối vì tiếng "cốc cốc" nhưc đầu đó và rồi ngủ tiếp , cánh cửa mở ra Hấn bước vào , không nói không rằng bị Hấn lôi đầu ra khỏi giường quăng vào nhà vệ sinh

-15 phút . _Hấn đóng cửa nhà vệ sinh lại ngồi trên xô pha

-Bị điên sao , mới có 6 giờ sáng , chẳng có giống lúc còn nhỏ tí nào cả, hồi nhỏ mặt dễ thương bao nhiêu bây giờ mặt biến thái bấy nhiêu . _Tuyết San tức giận bóp mạnh cây đánh răng đang chà răng

-Anh cho tôi , thay đồ . _Tuyết San hé đầu ra ngoài .Gia Phong nhìn cái đầu nhỏ nhỏ ấy cứ tượng tượng trên đỉnh đầu ấy sẽ mọc bông hoa .Hấn ra ngoài dựa cửa đứng chờ

-----30 phút sau-----

-Này tôi bảo là cô đi về ,chứ tôi không có bảo cô đi thi người mẫu , cô muốn trình diễn trên sân catwalk sao ? . _Gia Phong tức giận la lớn

-Ra liền . _Tuyết San nghe Gia phong la lớn ở ngoài liền một mạch thay đồ cho nhanh chạy ra ngoài cửa

Cô cùng hần đi ra ngoài xe về trước , hần là bảo người đưa xe đến

-Anh chỉ mới 17t ,được lái xe này à ,anh toi lái McLaren chỉ thua anh một chút thôi . _Tuyết San nhìn Lamborghini Reventon Roadster mà muốn chóng mặt , hiện giờ hần đã lên xe được 10 phút rồi mà , nó vẫn đứng nhìn , nhưng lúc nói hết câu ngược lên thấy hần như muốn đập vỡ kính xe thì liền biết điều mà mở cửa ghế sau ngồi vào

-Ai cho cô ngồi ở đó . _Hần liền quay lại

"Cái tên này đầu óc bị hỗn tạp hoá à , ghế người ta làm trên xe là để ngồi, không ngồi thì tôi leo lên đầu anh ngồi à" Tuyết San chỉ biết nói trong lòng chứ đâu có dám mở miệng

-Lên trên đây ngồi . _Gia Phong quay lên đằng trước

"À là bảo mình ngồi ghế phụ kế bên anh ta, thế là ghế này anh ta để dành chưng bày à ,à mà thôi đỡ hơn phải leo lên đầu anh ta ngồi" Tuyết San bèn leo lên phía trước

-Này , Lăng Hạo đâu tôi chẳng thấy cậu ấy đâu cả . _Tuyết San thắt dây an toàn xong liền quay ra hỏi

-Cậu ta là bệnh rồi , đã về từ đêm hôm qua , còn nữa có thể gọi là Phong . _Hần ung dung trả lời ,lập tức đánh tay lái phóng xe đi

-Ồ . _Nghe xong Tuyết San liền nhìn ra ngoài cửa nhìn cảnh đẹp "Hôm nay trời đẹp thật , mà Lăng Hạo cậu ấy chắc không sao đâu nhì"

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cuộc Nói Chuyện Thừa Chủ Đề

Sau khi về được nhà ,nghỉ ngơi một lát liền lên trường hỏi địa chỉ nhà và số điện thoại của cậu lấy danh phận là tiểu thư của tập đoàn đá quý Hàn Thị thì mọi chuyện trở nên dễ dàng , liền biết được Gia Phong và Lăng Hạo ở chung "Không phải chứ ,có khi nào hai người họ..... Không được bình tĩnh lại nào Tuyết San" Tuyết San rùng mình ,họ rõ ràng có nhà riêng mà sao họ lại ! móc điện thoại ra lưu số điện thoại của Lăng Hạo và Gia Phong vào điện thoại , lưu xong liền gọi cho Lăng Hạo :

-Alo . _Nghe tiếng bên kia vang lên Tuyết San cười tủm tỉm

-Xin chào quý khách ,chúng tôi là dịch vụ thuê..... _Tuyết San bịt mũi nói luông tuông liền bị Lăng Hạo đập máy

-Ồ , gọi lại . _Tuyết San không chịu "khuất phục" liền lại gọi lại

-Chúng tôi cần 5 cái pizza mang tới nhà , sớm cho..... .Lại một lần nữa người bên kia điện thoại lại đập máy

-Gọi tiếp . _Tuyết San vẫn dư thừa năng lượng

-Em yêu à , anh nhớ ..... .Và tình trạng vẫn như thế

-Lo gì tiền điện thoại còn nhiều mà . _Cầm điện thoại lên bấm tiếp

-Ngày xưa , ...

-Vẫn đập máy

-Mẹ ơi mẹ có nhớ con.....

-Vẫn đập máy

-nhớ anh không em ,anh.....

-Vẫn đập máy

-Bạn trai cũ của em đây....

- Vẫn đập máy

- Quay lại với anh đi mà Lăng Hạo , anh nhớ em lắm , anh.....

- Vẫn như thế , kết quả là được một chưa được một câu đã đập máy

-Ồ,đừng tắt máy ._Tuyết San mỗi tay bấm tiếp , cảm giác người bên kia muốn đập máy liên la lên

-Đã biết mệt rồi sao ? Tôi hiện tại bên đây đã bị cậu làm cho sốt cao hơn rồi ._Lăng Hạo hơi mệt liền nhận được những cuộc gọi tới tập này liền cảm thấy khỏe hẳn , liền muốn đùa một chút

-Hi , vậy Lăng Hạo này , đoán đi tớ là.... ._Tuyết San cười ,đoán Lăng Hạo

-Đoán xem nào giọng nói này rất ngọt nha ! ._Lăng Hạo kéo dài giọng , đoán chừng người bên kia đang tự kỉ

-Đúng vậy rất dễ thương ._Đúng thật là nó đang tự kỉ bên đây

-Giọng nói dễ thương ngọt ngào như vậy chắc hẳn phải ăn rất nhiều đồ ngọt ,là một người mập béo ú đúng không , còn có thể béo ú tới nổi mặt giống bánh bao , đi không nổi mà lăn qua lăn lại a~ ! ._Lăng Hạo bên đây mà nhin cười

-Này Lăng Hạo tớ hiện tại biết địa chỉ nhà cậu đấy ,tớ sẽ đi nói cho cả trường nghe ._Tuyết San uất ức

-Lăng Hạo , sao im lặng vậy ._Thấy người bên kia im lặng liền dò hỏi

-Tớ là đang suy nghĩ sau khi cậu nói địa chỉ nhà tớ xong tớ sẽ nghĩ cách tạo hiện trường vụ tự sát như thế nào ._Nghe Lăng Hạo nói xong Tuyết San liền cảm nín

-Không nói , không nói , lát nữa sẽ qua nhà cậu ._Tuyết San vui vẻ nói

-Được ._Lăng Hạo lên tiếng âm thanh trầm ấm êm tai ,có vẻ ngày hôm nay cậu sẽ không được tận hưởng cảm giác yên bình rồi

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đùa Giỡn

Đứng trước cửa nhà của Lăng Hạo , à không nhà của "bọn họ", liền giơ tay nhấn liên tục lên chuông ,hiện tại trong nhà muốn điên khủng cô người làm liền hối hả chạy ra mở cửa .Phòng của Lăng Hạo mặc dù là phòng cách âm tốt nhưng cũng phải điên đầu lên, biết nó đã tới liền đi về phía cửa bước xuống dưới lầu .Thấy một cái đầu ló ló ở cửa

-Nào , vào đi ._Lăng Hạo đi qua người làm đi tới vịn nắm cửa mở ra kéo Tuyết San vào trong nhà

-Rộng nha ._Tuyết San hô lên

-Đây , có mạng cho cậu ._Nó giơ chiếc hộp lên bên trong hộp là bánh kem

-Mang tiếng là mạng cho tớ , thế lát nữa NHỚ đừng có ăn ._Lăng Hạo xoa đầu nó

-Xi ,cả tớ nữa ._Tuyết San liếc cậu

-Phòng đâu ? Mà nè phòng cậu ở đâu vậy ?._Tuyết San nổi tính rò mò

-Phòng có việc bận rồi mà hỏi phòng tớ làm gì ._Lăng Hạo trả lời

-Ồ , để lên xem chữ sao nữa hay là..... ._Tuyết San lại liếc cậu , khuôn mặt gian xảo

"Lại nghĩ tới cái gì bậy bạ nữa rồi " cậu nghĩ ngợi

-là "Kim ốc tàng kiều" đúng không . _Tuyết San nói tiếp , rồi chỉ lên trên một căn phòng hồi nay có nhớ nhớ sơ sơ là cậu ra từ căn phòng đó -Phòng này đúng không . _Chạy lên căn phòng đó

- "Kim ốc tàng kiều" gì chứ . _Lăng Hạo kéo nó vào lòng lại cốc một cái thật mạnh vào đầu nó rồi chạy lên phòng trước

-Đau , bánh oi mầy đừng có bị gì . _Tuyết San kêu đau liền giơ hộp bánh lên xem xét "may quá không sao cả" rồi từ từ bước lên phòng của Lăng Hạo . Vừa đi vừa nhớ lại lúc Lăng Hạo kéo vào lòng rồi cười

Lăng Hạo gấp gấp mở tủ cầm tờ giấy gì đó,liền nhét vào dưới đồng sách rồi đóng tủ lại , thấy Tuyết San bước vào phòng rồi thì nhanh chóng quay người lại xem như không có chuyện gì

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Lời Tỏ Tình Của Gia Phong- Sự Việc 10 Năm Trước

-Cứ tưởng là "Kim ốc tàng kiều" chứ , mà công nhận phòng của cậu đẹp thật . _Tuyết San bước vào liền thấy cách trang trí , bố trí trong rất đẹp , liền đi xem xét

-Này đây là phòng của con trai, cậu là con gái đấy . _Lăng Hạo nắm tay Tuyết San lại nhắc nhở

-Mà vẫn như trước nhỉ . _Tuyết san ngồi bên mép giường nhìn xung quanh Tuyết San nhớ cậu là thích màu đen và xanh lá

Rồi bàn tay rảnh rỗi lại chụp lấy bức ảnh được ráp khung được đặt cẩn thận trên đầu giường là bức hình ba người họ chụp chung với nhau vào 10 năm trước

-Tớ có vẻ lớn lên ngày càng xinh đẹp hơn nhỉ . _Câu nói đầy tự tin của nó vang lên

-Hừ ,là mèo khen mèo dài đuôi . _Lăng Hạo ngồi xuống sàn đối diện Tuyết San , liền hừ một tiếng rồi nói -Đã nhớ rồi ?

-Đã lâu rồi chúng ta không gặp nhau, cậu có vẻ khác rồi ,Marcus . _Tuyết San giơ bàn tay lên xoa mái tóc màu vàng của cậu thật nhẹ nhàng

Cậu bất ngờ , bàn tay của Tuyết San đang làm rối mái tóc của cậu ,cậu bất giác mỉm cười

-Chẳng phải chính cậu bảo tôi như vậy ? Chân còn đau không ? . _Lăng Hạo kiểm tra chân của Tuyết San

-Tớ đến đây để thăm bệnh tình của cậu ,mà nói xem tớ muốn cậu như trước thì sao ? . _Bây giờ thay vì xoa đầu cậu nữa thì Tuyết San liền tàn nhẫn giựt một cọng tóc của cậu

-Tớ muốn ếm bùa . _Tuyết San chu mỏ nói, nói xong liền tiến lên phía trước thì thắm điều gì đó vào tai của Lăng Hạo

Đột nhiên cánh cửa mở ra ,Gia Phong liền thấy tất cả ,tức giận liền nắm tay Tuyết San kéo ra khỏi phòng rồi đi thật nhanh xuống cầu thang , mọi người làm đều hoảng sợ trước hành động của Gia Phong .Mở cửa liền đẩy Tuyết San ra ngoài sân hán cũng bước ra ngoài rồi đóng cửa lại

-Anh bị làm sao vậy . _Tuyết San khó chịu lên tiếng , bị kéo đi như vậy đương nhiên tức giận

Nghe câu nói của Tuyết San ,Gia Phong thoáng giật mình "Minh đang làm gì vậy" .Tuyết San giựt phắt bàn tay đang bị nắm kia ra quay người bỏ đi

-Nghe cho rõ ,tôi là thích cô . _Gia Phong thấy nó quay đi liền rống lên

Lúc này cả người của cô cứng ngắc "Gia Phong , anh ta thích mình ?" Sợ nghe lầm liền quay lại hỏi Gia Phong lần nữa

-Anh nói gì ? . _Tuyết San e dè

-Không sai , tôi thích cô . _Gia Phong cố lặp lại những từ ngữ đó

Bây giờ chính cô không biết mình đang suy nghĩ cái gì cứ lặp lại đi trong đầu những câu nói của Gia Phong và câu nói bỗng dưng hiện ra "Minh có thể đứng đây là nhờ vào Phong"

-----10 năm trước-----

Là một cô bé đang vui đùa với hai cậu nhóc , một cậu bé tóc vàng và một cậu bé tóc đen hai tính cách của hai cậu bé ấy đối nghịch nhau trong một người lạnh lùng ít nói ,một người thì vui vẻ cười đùa. Không cẩn thận chạy ra ngay giữa đường và không may có một chiếc xe tải lao tới cô bé sợ hãi hét lên , chiếc xe tải ấy chẳng dừng mà còn lao đi nhanh hơn nữa ,tốc độ khiến cho người ta phát sợ với tốc độ đó ít nhất thì đôi chân cũng phải bị phé ,một mạch muốn tông vào cô bé "Rầm" cô bé thân người như không nhiệt độ , nhắm mắt một lúc lâu cũng có can đảm mở đôi mắt ra ,toàn thân được cậu bé tóc đen bao bọc ,cậu bé luôn miệng nói "Không sao rồi , không sao rồi Tuyết San" đôi giày màu xanh mà cô bé thích nhất đang thấm dần máu màu xanh và màu đỏ như tương phải nhau , màu đỏ ấy gần như chói lọi , cảm nhận thứ gì đó đang làm ướt đôi giày liền cúi thấp đầu xuống run rẩy mà ngất đi.....

Và cậu bé ấy ,cậu bé che chắn ,đứng trước mặt cô bé không ai khác chính là Gia Phong

-----
Lời của Syn : Sự thật đâu chỉ dừng lại ở đó , mọi chuyện không đơn giản như vậy

Nói câu này cho tăng thêm tính tò mò chứ cũng không có gì ghê gớm lắm =)))Lăng Hạo đứng trên ban công nhìn xuống dưới đã nhìn thấy hết mọi chuyện

-Em muốn tôi như trước ? Vậy tại sao lại bắt tôi thành như thế này ? . _Lăng Hạo bầm bầm đôi mắt nhìn Tuyết San một cách yêu chiều

-Lại còn bảo muốn êm bùa yêu vào tôi ? . _Lăng Hạo xoay người đi vào nhà nhớ lại lúc Tuyết San thì thầm vào tai cậu

-----
Bắt đầu từ đây sẽ có một sự thay đổi không thè nhẹ :)

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Vui Vẻ -Hàn Lâm

Tuyết San bước về nhà mình rồi ngồi co rúc ở ghế sofa "Phong thích mình ? Minh sẽ đồng ý chứ ?"

-Tuyết San , về rồi ? . _Nghe thấy tiếng rục rịch ở dưới nhà Khải Minh liền chạy xuống xem

-Tuyết San ? Làm sao vậy . _Nhìn thấy bộ dạng của em gái anh bây giờ làm anh không khỏi đau lòng

-Anh hai ,có một người nói thích em . _Tuyết San ngẩng đầu lên nhìn Khải Minh

- Vậy à ? người đó là ai ? . _anh cố ý hỏi để xem người nào dám làm em gái anh khó xử như vậy

-Là người bạn 10 năm đã cứu em . _Tuyết San trả lời câu hỏi của anh

-Gia Phong , là cậu ta sao ? Về rồi ? . _Khải Minh bất ngờ "cậu ta trở về hồi nào ? Gia Phong toi đây chính thức đề ý cậu thử làm gì em gái của tôi coi"

-Đúng vậy, cậu ấy về rồi mà con có cả Lăng Hạo nữa ,bọn họ đã biết em từ trước rồi mà em lại không nhận ra . _Tuyết San thở dài

Cửa trên phòng Khải Minh mở ra liền thấy một người đàn ông khoảng hơn 45 tuổi ,thấy vậy Tuyết San liền một mạch chạy lên ôm chầm lấy người đó
nũng nịu gọi -Ba

-Lão già này nếu không về thì chắc các người cũng không nhớ nổi bàn chân của già này mấy ngón rồi . _Người đàn ông đó tỏ ra giận dữ liền bị một tiếng "ba" ,nhận được cái ôm đó liền cười

-Còn nhớ ta là ba của các người . _Hàn Lâm đẩy gọng kính lên miệng thì chửi mắng nhưng tay thì lại đang rộng ôm con gái .Khải Minh nhìn tình hình này liền cười

-Được rồi chúng ta ăn cơm thôi . _Khải Minh lên tiếng

Khải Minh không thích người ngoài ở trong nhà mình liền đảm nhận là "hội trợ" anh học cách nấu ăn, Tuyết San vì thấy anh hai cực nhọc chuyện công ty rồi đến ở nhà nên đã lên tiếng ,thấy Tuyết San cứ luôn miệng cầu xin Khải Minh cũng đồng ý chiều cô .Nhưng Khải Minh đã dẹp tất ngay ý nghĩ đó ngay chính vào cái đêm "định mệnh đó" nhà bếp đã bị cháy..... =)))))) (Sự thất bại của tạo hoá :)))))

Chương 26: Tờ Giấy -Lừa Dối

Đứng trước mặt Gia Phong tâm trí Tuyết San rối bời

-Gia Phong à , tớ xin lỗi tớ là yêu Lăng Hạo . _ Tuyết San nắm chặt váy của mình ,cổ nói rõ từng chữ trong họng ra

-Tại sao chứ ,tôi có gì không được ? . _Nhìn chăm chăm vào khuôn mặt Tuyết San ,cảm giác đau nhói

-Không phải ,cậu rất tốt nhưng người tớ yêu là Lăng Hạo , ngay từ lúc nhỏ tớ đã yêu Lăng Hạo ,luôn luôn bám theo anh ấy .Tớ xin lỗi ,cảm ơn chuyện ngày hôm đó đã cứu tớ ,cảm ơn Gia Phong ,cảm ơn . _ Nó liên tục nhắc lại từ "cảm ơn" nước mắt cũng chảy xuống

Nó là cũng đau lắm chứ vẫn biết yêu và mang ơn là khác nhau nhưng lòng nó lại rất đau , nó muốn có cơ hội trả ơn Gia Phong nhưng mà không phải bằng cách này

-Thì ra là chuyện đó ? . _Gia Phong vẫn nhìn Tuyết San như vậy "Là vậy ?"

-Chuyện đó thật sự ..... chắc chắn trong phòng Lăng Hạo có tờ giấy đó cô sẽ tin,hôm nay Lăng Hạo không có đi học bởi vì cậu ta phải sang Anh . _ Gia Phong cup mi mắt xuống , liền đưa chìa khoá nhà cho Tuyết San

Tuyết San bàn tay đang nắm chặt váy lại hướng xuống , tay nhận chiếc chìa khoá mặc kệ tiết sau là vào học , liền chạy đến nhà của Gia Phong và Lăng Hạo ,lên phòng của Lăng Hạo ,Tuyết San mặc kệ mình là con gái liền lục tung tủ của Lăng Hạo lên , cầm tờ giấy được nhét vào dưới đóng sách .Đôi mắt vô hồn mình vào tờ giấy nước mắt ra không ngừng "Lăng Hạo ,tại sao lại không muốn nói cho em biết , tại sao lại dối em" .Cầm tờ giấy đó cô chạy xuống nhà ra đường lớn bắt Taxi tới sân bay ngồi trong xe cô bồn chồn hỏi người phía trước chạy xe nhanh lên , đến sân bay cô nhanh chóng tìm Lăng Hạo nhưng không thấy co gần như muốn tuyệt vọng .Một bàn tay đặt lên vai cô

-Tuyết San ? . _Lăng Hạo chẳng biết tại sao Tuyết San lại ở đây lại còn trường mình nhìn lộn

-Này . _Tuyết San ngược mắt lên thấy được Lăng Hạo liền la lớn liền một tay đánh thẳng vào khuôn mặt điển trai của cậu mọi người trong sân bay đều quay lại nhìn , không nhân nhượng động thêm ba bốn cái vào bụng cậu , cậu chịu trận cho Tuyết San đánh liền nhìn thấy tờ giấy mà Tuyết San đang cầm , lúc đó cậu chẳng biết nên nói gì

Chương 27: Sự Thật Hé Lộ - Hạnh Phúc

Tuyết San đã hả giận liền nhào vào lòng Lăng Hạo khóc rống lên .Lăng Hạo cũng ôm chặt cô ,tay Tuyết San sờ lên mắt của Lăng Hạo

-Em xin lỗi em tệ lắm ,em không biết anh đã đau đến như vậy Marcus

Bây giờ cô đã hiểu hết mọi sự việc rồi Gia Phong đã kể cho cô , cô đã hiểu hết rồi người đỡ chiếc xe tải đó cho cô không phải Gia Phong mà là Lăng Hạo .Năm đó có hai cậu bé một cậu bé tóc vàng tên là Marcus lạnh lùng thờ ơ với mọi người , còn cậu bé tóc đen còn lại là Gia Phong miệng luôn vui vẻ cười đùa , cô cứ tưởng chính là Gia Phong đã chặn cho , lúc đó cô đâu biết được bởi vì người đứng trước mặt cô là ai thì cô cứ nghĩ người đó đã cứu mình .Cô đâu biết được rằng cậu bé tóc vàng tên Marcus ấy đang nằm trên nền đường bị xe tông văng ra xa kia ! Máu đã làm ướt đôi giày mà cô thích nhất cũng chính là máu của cậu bé đó ,lúc đấy máu của đầu bé chảy không ngừng trên đôi mắt máu của cậu cũng chảy ra .....Lúc Tuyết San chạy ra khỏi đường Marcus liền thấy xe tải đang lao tới liền chạy đến đẩy Tuyết San đi kết quả là bị chiếc xe tải kia đâm trúng làm cho thân người nhỏ bé 7 tuổi bị hất văng ra xa Gia Phong chạy đến , cậu bé Marcus bảo "Tuyết San , Cậu ấy...." Miệng cậu run rẩy như đang gắng nói chọt tiếng nói tắt hẳn , mắt vẫn mở vẫn thấy nhưng lại không thể nói được gì .Gia Phong liền hiểu chạy đến Tuyết San.....

Thời gian sau đó chẳng thấy Marcus đâu cô liền giận cậu bé ,tại sao mình bị như vậy một chút cũng không tới thế là cô bé ngày ngày mong nhưng rồi cũng tới ngày cô về nước không thể ở lại nước Anh thêm được nữa .Cô bé đi ,lòng nặng trĩu

Giờ đây nó cầm trên tay tờ giấy này đây , chính là tờ giấy bệnh án của Lăng Hạo cũng là Marcus

Trong thời gian cô giận cậu bé cũng là lúc cậu không thể nhìn được ánh sáng nữa cô đâu nào biết .Đôi mắt đẹp ấy của cậu không thể nhìn thấy ánh sáng được nữa , những mảnh vỡ của chiếc xe tải ấy làm tổn thương Giác mạc của cậu , cậu cũng dần chấp nhận dần bóng tối tàn độc đó ,không phải không có người hiền mà là vì thân phận và địa vị của cậu mọi người cần thời gian , kiểm tra chuẩn bị cẩn thận để không bị triệu chứng sau này .Thời gian trôi qua cũng gần được 2 năm , 2 năm ấy cậu sống trong sự cô đơn nhưng cậu cũng không hề oán trách cô bé ấy một lần , cậu trong 2 năm ấy không được đi học như các cô cậu bé khác, đến cái cốc cậu cũng không có thể tự đi lấy được cậu nghĩ tại sao ông trời không lấy đi luôn đôi chân của cậu ? 2 năm ấy chỉ có từ "đau đớn" để tả cuộc sống của cậu khi không có thể nhìn thấy gia đình mình và khuôn mặt cười cười ngốc nghếch của cô bé ấy , ba mẹ cậu đều khuyên nhủ cậu , đã đến lúc chuẩn bị xong, tiến hành ghép giác mạc và sáng ánh cũng dần len lỏi vào mắt cậu

Còn vào ngày hôm đi chơi đó , người làm cho cô bạn lơ xô ngã Tuyết San phải hoảng sợ là cậu, cậu đã nhìn cô ta bằng ánh mắt sắc lạnh đến run người lúc đó đã bị Tuyết San bắt gặp nên cậu có vẻ lảng tránh đi .Người tìm được Tuyết San vào lúc trời mưa bão đó cũng là cậu , cậu linh cảm được Tuyết San ở đó liền chạy đến bế cô lên lưng , Gia Phong và mấy người kia nghe tin liền an tâm về trước , trời mưa như vậy bế cô về nhà rồi vẫn bộ đồ ướt nước mưa đó chăm sóc cho cô cả nửa đêm , Gia Phong thấy vậy liền lên tiếng. Ngày hôm sau, cậu bị cảm nặng liền phải quay về .Cho đến tận bây giờ cậu vẫn luôn một mực bảo vệ Tuyết San !

-Không đau nữa . _Marcus vẫn ôm chặt cô , tùy ý để bàn tay cô sờ lên mắt , cảm giác hơi ngứa nhưng anh thích cảm giác ấy , cảm giác ngứa ngứa ảm áp ấy

(Từ bây giờ sẽ đổi Lăng Hạo thành Marcus ,xưng hô là anh-cô rồi nhé còn anh của Tuyết San chuyển sang cậu :))

-Thay đổi ngay cả em cũng không nhận ra, em nghĩ lại rồi em là yêu tính cách thật sự của anh hơn cười như vậy chẳng giống anh chút nào cả . _ Cô không khóc nữa liền cười tùm tùm nhìn Marcus

-em chẳng phải bảo anh thay đổi sao, anh phải tập nhiều lắm đấy , tập cười như thằng điên trong phòng biết khó như thế nào hay không ,anh còn phải để tên Gia Phong ấy lớn lối ,leo lên đầu anh mà ngồi , em còn nói ? . _Cô đang ôm anh ,anh liền không khách khí lấy ngón trỏ đẩy cô ra xa , nói một câu liền đẩy một cái lạnh lùng lên tiếng

-Xi ,mà sao anh lại đi Anh ? . _ Cô bị đẩy ra mặt vẫn còn dầy chạy tới ôm chặt anh lần nữa

-có công việc . _Anh ôm cô nhìn xuống khuôn mặt nhỏ nhắn của cô liền hôn cô một cái

-Mà này nghe Gia Phong kể em cứ tưởng anh đi luôn không về chứ . _Tuyết San cười tùm tùm "Là nụ hôn đầu của mình , mà nói chuyện lại như trước rồi người lạnh lùng gì đâu"

Mọi người thấy được diễn biến như thế đều cảm thấy họ thật đẹp đôi ai cũng khen làm cho Tuyết San mặt đỏ mà úp mặt vào long Marcus

-tại em mà thành tâm điểm rồi . _Anh đứng khựng ở đó thờ dài hơi khó chịu bởi những ánh mắt cứ đâm vào họ

Và chuyến đi Anh đó đã chuyển thành "chuyến đi hẹn hò đầu tiên" của những người yêu nhau đến phát ngốc đó :) Một kẻ thì lạnh lùng một kẻ thì lạnh chanh hai tính cách trái ngược nhau và họ ,những kẻ ấu trĩ yêu nhau .....

Ấu trĩ : trẻ con

-anh à em hiện tại đi hẹn hò , không thể về nhà . _Khải Minh nghe được Tuyết San gọi điện liền cúp này liền đứng đơ ở nhà "Một câu như vậy đã đi, em gái à làm người anh hai này đau lòng quá đấy ,mà Tuyết San sắp được gả đi rồi sao, con bé nó trưởng thành rồi " và từ đó ánh mắt chú ý của cậu từ Gia Phong chuyển sang Marcus :)))) (ông này lo xa thật , mới hẹn hò mà đòi đi cưới rồi .v)

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Nhón Nháo Trên Máy Bay

Trên máy bay Tuyết San nói không ngừng vì là máy bay riêng của Marcus nên cũng không lo lắng mà làm ồn

-Marcus hôm nay là ngày đầu tiên chúng ta hẹn hò đấy !

-Ừ

-Marcus hồi nãy ở sân bay có rất nhiều đứa con gái nhìn anh . _Bây giờ cô thử nhìn lại khuôn mặt của anh ,Khuôn mặt đường nét rõ ràng mang theo nét phương Tây quý tộc "Đẹp thật đấy"

-Làm sao ? Em ghen ? . _Marcus nhếch môi quay qua Tuyết San

-Đúng là em ghen . _Tuyết cũng nhìn thẳng vào đôi mắt Marcus

Thấy Tuyết San nhìn vậy Marcus liền đặt tay lên đầu Tuyết San ,Tuyết San nhìn nhắm mắt lại chu mỏ lên mong đợi ,thấy vậy Lăng Hạo liền nhin cười dùng một lực nhỏ xoay đầu Tuyết San ra ngoài cửa sổ ,rồi chỉnh lại tư thế dùng bịch mắt ngủ

-Này theo như các bộ anime em xem main chính thường khen nhân vật nữ dễ thương khi ghen chứ . _Tuyết San thấy mình bị hổ mặt trở nên ỉu xiu

-Khi em nói nhiều trông rất dễ thương vậy nên cứ nói tiếp đi . _Marcus lại lấy tay xoa đầu Tuyết San nhưng lại không xoay đầu coi nữa bù lại anh lấy tai phone lên nghe nhạc ngủ xoay lưng lại không thêm để ý

-Nè anh trên em ,này Marcus ,Marcus , Marcus.... . _Tuyết San đánh vào lưng anh

Và sau một hồi bị đánh đến bầm lưng ,anh đã bỏ cuộc gỡ bịch mắt và tai phone xuống, cho Tuyết San nằm gối vào đùi anh

.Mắt nhìn ngoài cửa sổ , một tay thì vuốt ve tóc Tuyết San vừa vuốt ve vết sẹo nhỏ trên trán đó .Cô phục vụ đưa thức ăn liền đến

-Hai ngài có muốn sử dụng gì không ạ ?

-Bạn trai à, bạn muốn uống gì ? . _Tuyết San len tiếng cười tủm tỉm

-Cà phê , đừng bỏ nhiều đường . _Marcus tay vẫn vuốt ve vết sẹo đó

Thế là Marcus vừa uống cà phê vừa nghe Tuyết San lóc chóc

-Bạn trai à , khi bạn gặp bạn gái này bạn có cảm nhận vì vậy . _Tuyết San ngồi lên nghiêm túc

-Chán ghét . _Marcus thẳng thắn

-Này . _Tuyết San đánh vào tay Marcus

-Bạn gái à , lúc đó là tôi đang khó chịu liền bị bạn hỏi voi só chuyện , bạn lại không tha còn bám theo tôi mấy ngày nữa . _Marcus thẳng thừng phun ra mấy câu

Vết sẹo trên trán Tuyết San là do Marcus gây ra lúc đó , cô bé nhoi loi luôn bám theo cậu ,tức quá liền hất tay cô liền té vật sắc bén lại trúng trán .Vài ngày sau , cô vẫn như thế bám theo cậu ,cậu cảm thấy cô trở nên đáng yêu , cậu bé cũng dần dần thích nghi không có cô buồn ,cái tính hồn nhiên đó làm cậu bé yêu lạ thường ,lại đến ngày nọ cô bảo anh phải cười lên chắc chắn rất là đẹp trai , ngay nào co cũng lai nhãi chuyện đó lúc nào bàn tay cũng lấy ngón trỏ để kéo khoe miệng của cậu lên, tai nạn rồi cũng xảy từ ngay đó cậu bé tập cười nhiều hơn, đến một ngày nào đó sẽ gặp nhau !Anh sẽ tìm cô ,nhất định ! Thay đổi bản thân vì người mình yêu ,anh chấp nhận !

Và chính bây giờ anh yêu lắm cái vết sẹo này ! Yêu cả cô gái nhỏ nhắn này ! Lại một lần nữa hôn lên vết sẹo ấy.....

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Marcus Evans

Đáp cánh an toàn ,tay anh kéo vali một tay nắm tay cô sợ cô đi tìm lùm nơi ,gọi người đem xem đến, anh kéo cô đi về phía chiếc xe

-Ahhhh, Cái này Koenigsegg Agera R ?._Cô hét lớn, nhảy căng lên

-Được rồi ,lên xe . _Đang bình thường tự nhiên lại hét lớn lên , gắp thêm volcum "nhỏ bé" của cô làm cho anh muốn rụng cả tim .Liền mở cửa đẩy cô vào ghế phụ ngồi ,anh cũng đi vòng qua rồi ngồi lên ghế lái,phóng xe đi

-Marcus , không phải gia đình anh buôn bán lậu chứ ? . _Tuyết San nhìn sang Marcus

-.....

-Hay là anh đi cướp nhà băng

-.....

-Đi cướp nhà băng chắc cũng không đủ đâu

-.....

-Hay là có ông già nhiều tiền nào "bao nuôi" anh

-.....

-Này Marcus nói cho em biết đi , không phải là anh được "bao nuôi" thật chứ ?

-Làm sao em biết hay vậy . _Marcus không phủ nhận giả thuyết của cô

-Thôi mà nói cho em biết nào ,chẳng lẽ là thật ? . _Tuyết San xúc động vỗ vỗ lưng anh

Đến nơi Marcus bước xuống xe cũng mở cửa cho cô xuống xe , cô cúi xuống dưới toà nhìn thấy cỏ hoa với lá :))

-Marcus em quyết định rồi em sẽ "bao nuôi" anh , bỏ ông ta đi . _Tuyết San quyết tâm "Sao nhà không thấy mà toà hoa lá không vậy ,ôi Marcus của em đừng đau lòng"

-Bà nội à , em ngừng đầu lên xem nào . _Marcus thấy Tuyết San cúi đầu gần như muốn gãy cổ rồi nói mấy câu gì đó liền bảo cô ngược lên để anh xem

Tuyết San xúc động muốn ra nước mắt , ngược lên nhìn thấy cảnh vật phía trước liền thất kinh la lên , Marcus liền lo lắng "cô ấy quả thật bị gì thật rồi , có khi nào hồi nãy do vuốt tóc cô ấy lỡ tay là tắc nghẽn mạch máu nhỏ nào không"

-Marcus , anh họ gì ? . _Đúng vậy mặc dù đã biết anh từ nhỏ nhưng cô chưa bao giờ hỏi về họ của anh

-Evans , làm sao ? . _Marcus nhúm mày

-Evans ? . _Tuyết San lặp lại

-..... _ "có thể là vuốt nhiều quá nên máu lưu thông quá nhanh dẫn đến đầu có vấn đề"

-À là chắc em nhầm . _Tuyết San cười xoay nhầm mắt bước tiếp

-Hoàng tử điện hạ , mừng người đã về . _Bỗng nhiên mọi người chạy ra ai cũng nghiêm chỉnh

-Marcus , nhéo em . _ bây giờ Tuyết San đã hoàn toàn hoá đá , "Hoàng tử ?" Người đứng trước mặt mình là Hoàng tử của vương quốc Anh , Marcus Evans ?

Marcus giờ tay lên kéo má bên phải của cô

-Sự thật ,sự thật sao , đau . _Tuyết San thấy đau liền la lên

-..... _ "Có vẻ phải nên gọi bác sĩ"

-Không phải anh không phủ nhận anh được "bao nuôi" sao ? .-Ngược mắt lên nhìn anh vị "bạn trai hoàng tử" trước mắt

-Anh cũng không thể nhận định nó . _Marcus trả lời

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Ông Jack Bà Tuyết

Bước vào toà lâu đài rộng mênh mông đó , Tuyết San cảm thấy chân mình dường như đi không nổi nên đành dựa thân mình vào Marcus

-Chói sáng quá , sáng đến mù mắt em rồi _Tuyết San vừa dựa vừa làm hành động biểu cảm thái quá

-Bình tĩnh lại ,hơn hết đứng thẳng lên ,người mập như heo,vai anh sắp gãy rồi . _Marcus quàng tay nắm vai Tuyết San đẩy qua bên kia

-Rốt cuộc anh có phải là bạn trai em không vậy, rõ ràng hôm đi chơi anh lo đi tìm em rồi còn công em suốt đường mà . _Tuyết San la lên

-À,lúc đó anh thật tình có công em nhưng tới nửa đường thấy em nặng quá liền quăng em xuống dưới kéo cổ áo em lôi đi ,anh thật tình không nỡ làm tay anh bị thương . _ Marcus nói dối chọc Tuyết San

-Anh . _Tuyết San bay giờ thật sự hét lớn ,liên tục đập hùi hùi vào người Marcus

-Biết như thế anh quăng em ra xa hơn rồi . _Marcus bị đánh liên tránh né

Mọi người hầu ai cũng lo sợ "Cô ta làm như vậy không sợ hoàng tử nổi giận à" ,có hai người đi đến ai cũng ngoài 40 tuổi họ người đàn bà mang một vẻ đẹp quý phái ,người đàn ông thì mang một vẻ nghiêm nghị liền thấy cảnh này mặt đen lại , rồi mặt gian tà

-Đứng , đánh nữa đi , đánh thẳng trời đánh đấy . _Người đàn ông la lên

-Ôi con dâu tương lai , tôi muốn nó là con dâu của tôi . _Người đàn bà cũng la lên

Nghe thấy Marcus với Tuyết San quay qua liền bắt gặp hai người đó ,Tuyết San liền nhào lại ôm hai người

-Bác Jack , bác Tuyết con nhớ hai người . _Tuyết San nhớ hai người họ lắm

-Chúng ta cũng rất nhớ con . _Khi Tuyết San quay mặt qua họ liền bắt ngờ vui mừng

-Lâu rồi ta chưa dứt com cho con ăn . _Bà Tuyết đẩy ông Jack qua ôm Tuyết San

Hồi nhỏ Marcus rất là tự lập ngay từ 3,4 tuổi thằng bé tự mình chăm sóc mình , tự ăn , tự học , tự chọn trường cho mình chỉ có một người bạn tên là Gia Phong nên bà hơi buồn bà không được tận tay chăm sóc con mình , không được làm những việc như một người mẹ nhưng khi thằng bé lên 5 bên cạnh nhà bà có một bé gái rất dễ thương và đó là Tuyết San bà lúc nào cũng mời đứa bé đó qua chơi , bà dứt com cho cô , bím tóc cho cô , mua cho cô nhiều bộ váy , bà thương cô như con ruột của mình vậy

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Sự Dị Dàng Của Phụ Nữ

-Macus em muốn ở phòng đó . _có một người la oai oái chỉ tay về căn phòng của bạn trai mình

-Không . _Marcus liền hừ một tiếng

-Em muốn mà . _Tuyết San nhõng nhẽo , giậm chân

-Nhanh,trở về phòng . _Marcus hất mặt về phía căn phòng đối diện

-Anh có thương em đâu ! . _Tuyết San mặt giả bộ như muốn khóc

-Ừ, anh đâu có thương em . _Marcus bước về phòng đóng cửa một cái rầm

Bây giờ cô muốn khóc thật rồi "Đáng ghét thật,bi ổi ,hung tàn vũ phu ,anh là cái đồ vũ phu" Tuyết San lấy chân đạp vào cửa mấy cái rồi mới quay lại phòng mình khó chịu "Chẳng lẽ cái tên vũ phu đó không thương mình thật sao" Tuyết San vò đầu lại mở cửa phòng mình ra chạy lại phòng đối diện không để ý tứ liền hét lớn đập cửa rầm rầm .

-Này anh rốt cuộc có thương em không . _Tuyết San la lên , tay đập cửa không ngừng

-Bà nội à , cửa phòng anh sẽ bị hư . _Tiếng của Marcus ở trong vọng ra ngoài

-Này em hỏi anh có thương em không mà . _Tuyết San la lại to hơn trước , tay vẫn đập , càng đập càng lớn hơn trước

-Tay em đập cửa như vậy cần thận đấy . _Marcus đứng ở trong hơi lo

-Em biết mà , còn lo cho tay em bị thương nữa . _Tuyết San xúc động , anh lo cho cô như vậy cô vui quá

-Không ý anh nói là tay em đập như vậy cẩn thận cánh cửa của anh bị đau . _Marcus thấy sai liền bảo chữa cho câu nói của mình

Khi Marcus nói xong ,nước mắt trên mặt Tuyết San khi nấy cô xúc động liền muốn biến thành "máu" không nói không rằng lùi về phía sau đập một cái vào cửa ,cửa phòng bị ngã xuống ,khuôn mặt cười "tươi" như mấy người bị bệnh điên mới bị tổng về ,sát khí bao trùm dày đặc .Marcus đang uống nước nghe "Rầm" xoay qua liền thấy cánh cửa bị ngã xuống liền bị sắc nước, anh ho sặc sụa ,hơn hết nhìn thấy một cục đen thui ở trong phòng được bao bọc khí đen anh như muốn cắn nát lý thủy tinh , đó là Tuyết San ,người anh yêu sao ? cô bị biến thành như vậy anh lại nhớ đến lời của bà Tuyết "Tốt nhất đừng nên chạm vào phụ nữ đặc biệt là người con yêu ,hậu quả khó lường , không khéo sau này chu vi tam tộc" Anh nuốt nước bọt làm mặt hiền hoà vui cười đến gần Tuyết San ôm cô vào lòng

-Cục vàng à ,anh chỉ thương em nhất . _Anh ôm cô nhưng không thấy cô dịu thêm đi mà sát khí còn dày đặc hơn "Xác định rồi....."

-Thương tôi ? Anh thương tôi sao ? . _Tuyết San gần từng chữ một

-Thương ,thương em nhất . _Marcus lặp lại

-Sao hồi nãy anh lại nói không thương tôi ? . _Tuyết Sao nhéo lỗ tai Marcus

-Em trong thật đẹp mãi nhìn em liền không nghe rõ câu hỏi . _Marcus cười xoa

-Em đẹp ? . _Tuyết San lại hỏi buông lỗ tai anh ra

-Đúng rất đẹp . _Marcus thò ra vì hết bị Tuyết San nhéo tai

-Thế giữa bạn gái xinh đẹp của anh và cái cửa phòng vô dụng đó anh lo cho ai hơn . _Tuyết San hỏi

-..... _ Thấy Marcus im lặng Tuyết San lại nổi khùng nhéo hông anh thật mạnh. Anh muốn điếng người , sau đó thấy cô vùng vằng ,thoát khỏi tay anh thấy cô đi tới thanh sắt dài được đặt ở góc tường với khuôn mặt "Ta giết chết người" liền tắt ngấm nụ cười hoảng hốt ôm chặt cô lại làm cô không di chuyển được "Ồi phụ nữ....."

-Nếu em muốn anh ngày mai liền mua cửa về cho em đập , em là nhất mà . _Marcus nói xong ,liền nhận được nụ cười tươi và cái ôm từ cô , anh mỉm cười xoa đầu cô "Đúng ,em là nhất, ít có người phụ nữ nào có thể đập nát cái cửa sắt như em ngoại trừ mẹ anh....."

Đừng để cái tựa đề tên chương 31 lừa tình :)))

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Em Gái

Tuyết San cứ đứng đó để cho Marcus ôm lấy thật lâu , lát sau cô ngược mặt lên lại bắt gặp nụ cười dịu dàng của anh nó thật đẹp,đẹp đến mông lung , nụ cười của người con trai cô yêu , nó dịu dàng đến thế sao ? Cô chau mày rồi cười , hai bàn tay anh buông thối lưng cô rồi áp tay vào má cô, hai ngón cái kéo giãn đôi mày đang chau lại kia . Thật lãng mạn

-Đồ biến thái . _Tuyết San la lên .Đúng vậy sẽ rất lãng mạn nếu cô không mở miệng

-Biến thái ? . _Marcus khó hiểu

-Không phải biến thái thì là gì . _Tuyết san chỉ tay phía sau lưng anh

-..... _ _Anh quay lại chỉ biết im lặng "Nếu người ngoài nhìn vào chắc chắn còn hơn cả biến thái"

-Bộ đồ đó là của cô bé nào ? Thanh mai trúc mã hay người anh yêu ????? . _Tuyết San gào lên

-Ừ . _Marcus chỉ ừ một tiếng

-Giờ đây chứ đồ học trung học em không nhớ là anh có em gái ,hơn hết một người con trai sao lại đem đồ của con gái gắp cẩn thận như vậy chứ ?
_Tuyết San chạy lại đến giật phăng bộ đồ

-Này em quá lăm rồi . _Marcus đi lại lấy lại bộ đồ thấy bộ đồ không sao liền thờ dài một hơi

-Anh mới quá đáng đấy ,để trong phòng bộ đồ này hơn nữa lại quất em . _Tuyết San không nhẫn nhịn được nữa rơi nước mắt

-anh không có quất em , hơn nữa em nhìn kĩ lại bộ đồ này đi . _Thấy Tuyết San khóc liền hoảng hốt giải thích

-Thì là bộ đầm của nữ sinh trung học hay mặc..... à em quên mất là của người anh yêu chứ gì . _Càng nói mắt nhoe đi

-Nhìn kĩ lại nữa xem nào . _Marcus thấy cô như vậy càng hoảng hơn nữa

-Anh nói là yêu em mà . _Tuyết San bây giờ khóc nức lên

-Bộ đồ của em đấy . _Marcus nhủ mày .Nghe đến đây Tuyết San dừng khóc chỉ còn lại tiếng nức "Đồ của mình ? À đúng rồi của mình mà"

-Tại sao anh lại có cái này ? . _Tuyết San ngu ngơ hỏi

-Ba em cho anh..... . _Marcus thẳng thắn

-Em xin lỗi . _Tuyết San lại khóc nữa

-Này . _Marcus nhủ mày càng chặt hơn lấy tay quệt nước mắt cho cô

-Em xin lỗi , em hiểu lầm anh rồi !Nếu như anh muốn em liền quay về nhà đem cả tủ quần áo của em sang đây cho anh mặc , em không ngại bạn trai em mặc quần áo của em đâu . _Tuyết San ánh mắt kiên định

-..... _Marcus đang lo lắng cho Tuyết San liền nghe Tuyết San nói như vậy liền muốn mở cửa sổ quăng cô từ trên tầng 5 xuống

-----

-Marcus này , anh thì em biết rồi nhưng còn Gia Phong tại sao lại thay đổi vậy ? . _Tuyết San đang nằm trên ghế kê đầu lên đùi anh

-Sau khi em đi không lâu thì mẹ của Gia Phong mất vì bệnh nặng . _Marcus mắt có chút gợn sóng nhưng vẫn ngồi yên đánh máy tính , dù sao anh về đây cũng để làm việc mà

-Và thế Gia Phong như vậy sao ? . _Tuyết San hơi buồn , cô cũng chưa gặp được mẹ mình , cô hiểu Gia Phong đau như thế nào

-Mà cũng không hẳn như vậy , cậu ấy đúng là rất đau đã không nói gì một tháng nhưng rồi cậu ta vui trở lại . _Biết cô nghĩ gì , anh dùng hẳn , tay vuốt tóc cô "Có lẽ mình không hiểu được cảm giác đó đâu"

-Thế vì lý do gì ? . _Tuyết San tiếp tục hỏi

-Em hỏi này vừa nó anh không có em gái ? . _Marcus nhắc lại

-Ý anh là ?

-Đúng , anh có một đứa em gái

-Anh không phải con một sao ? Lại lấy đâu ra một đứa em gái ? . _Tuyết San khó hiểu

-Mà khoan lúc 5 tuổi ,mẹ anh thường hay mua đồ cho em , đúc cơm cho em ăn , rồi hay qua nhà anh chơi mà mỗi lần gặp mẹ anh bụng bà ấy lại càng ngay một to thì phải . _Tuyết San lúc này mới nhớ ra

-Mary ,em quên mất con bé chắc bây giờ con bé 12 tuổi rồi nhỉ . _Tuyết San bật thốt

-Nhưng Marry thì liên quan gì đến Gia Phong ?

-Con bé nó thích Gia Phong suốt ngày đeo theo cậu ta , hơn hết vì tên đó mà ngay cả giờ ra chơi nó cũng trốn qua bên trường mình để gặp hẳn , hơn nữa nghe tin Gia Phong bị bắt đi xem mắt liền đập phá cả cửa hàng người ta hơn hết còn tuyên bố với người Gia Phong xem mắt là cậu ta với con bé đã có 3 đứa con, hơn hết còn chạy qua phòng Gia Phong để xem hẳn tấm còn ,Gia Phong phải giả bộ cứng rắn lâu lâu lại thành thói quen . _Marcus xoa xoa thái dương ,sau đó nhìn sang Tuyết San "quậy cỡ nào cũng không bằng em đâu" Marcus hít một hơi lạnh đối mặt với tiểu quỷ phía trước anh lại nhớ đến cửa sắt của anh

-Chắc em cũng không chịu nổi đâu . _Tuyết San suy nghĩ , rồi gật đầu lia lịa

Chương 33: Giấc Mơ Cuối Cùng -End

-----5 năm sau-----Chiếc váy cưới trắng tinh anh thiết kế được mặc lên người cô , khuôn mặt được trang điểm này lại tăng thêm phần xinh đẹp của cô . Hôm nay là ngày cưới của cô với anh !

Vào lễ đường ông Lâm nhẹ nhàng cầm tay cô đi , khoảnh khắc hai đôi mắt của anh và cô chạm vào nhau họ nhìn thấy đôi phương đẹp đến kì lạ , dường như đến ngay cả nhưng vị thần cung không thể tách rời họ .Khi ông Lâm đặt tay cô lên tay của anh cô bất chợt rơi nước mắt

-Ngoan nào đừng khóc , con gái bé bỏng của ta . _Mắt ông Lâm rơm rớm vỡ tay đưa con gái của Minh rồi nhìn anh -Ba giao nha đầu này cho con ,thay ba chăm sóc con bé

Anh nhẹ gật đầu . Sau năm năm trời , vẻ đẹp của anh không bớt đi mà nay còn đẹp hơn không mặt nay trưởng thành hơn , cương nghị hơn đặc biệt trên khuôn mặt nở một nụ cười có thể nói là kuyênh đảo cả đất trời .Hai người như là một đôi tiên nữ được phái xuống trần gian

Tiếng nhạc du dương , đôi nam nữ đẹp đến mê hồn khiến mọi người phải chú ý

-Marcus Evans , con có đồng ý cùng Hàn Tuyết San đi hết quãng đời còn lại , làm chồng của Tuyết San hay không ?

-Con đồng ý . _Anh nắm chặt bàn tay đang run run của cô , cô khóc thật rồi

Khi Cha quay lại hỏi cô cô liền đáp lại "Con đồng ý" nhưng nước mắt vẫn chưa hề có dấu hiệu ngừng lại

Họ trao nhẫn cho nhau cùng nhau trao nhau nụ hôn đó là một lời hứa vĩnh hằng . Khoảnh khắc đẹp nhất của cô và anh !

Sau đó cô và anh cùng nhau sống chung một nhà , cùng nhau ngao du khắp thiên hạ có và sau đó một điều kì diệu đến họ sinh ra một sinh linh nhỏ bé , nó trông như một thiên thần ! Tên đứa bé là Kris Evans , thằng bé giống hệt ba nó hồi còn nhỏ ,anh dạy con anh chơi thể thao , mỗi ngày đều nấu ăn cho hai mẹ con và mỗi ngày anh đều yêu chiều thương yêu cô hơn ."Vào một ngày vô tình anh gặp tai nạn khi đi giải quyết công việc anh bị một chiếc xe tông thẳng vào" . Cô và anh cùng sống bên nhau cho đến khi già đi và họ cùng chung một ngôi mộ ...

"Xin lỗi vì đã không thể thực hiện lời hứa với em đi hết quãng đường còn lại " , về việc cô cùng anh sống trọn đời bên nhau chỉ là một giấc mơ của anh . Bởi vì trước đó anh đã bị một tai nạn thể là anh ra đi chỉ để là cho cô một đứa con ,(nhìn lên cái đoạn trên nào) để lại tài sản khổng lồ cho cô nhưng cô chưa từng bao giờ cô đơn cô vẫn tin rằng anh vẫn đâu đó quanh đây chúng sống với cô và con . Khi đứa con thấy lạ hỏi cô về ba của nó với cô đã trả lời ."Ba con là một người rất tuyệt vời , ba và mẹ rất yêu thương nhau , kết hôn với nhau và đã sinh ra được bảo bối này , chỉ là ba con đã mất khi đi giải quyết công việc .Ba con là ông chồng và là người ba tuyệt vời nhất trên thế giới này !!!!!" Bởi nếu không có anh chưa chắc gì cô có thể đi đến được như hôm nay .

Cảm ơn anh vì đã ở bên em nhé Marcus Evans , cảm ơn anh , ông xã của em ! Hãy chờ em anh nhé !

End.

Marcus với cô đã sống đúng như lời tác giả nói nhưng đến câu "Cô và anh cùng sống bên nhau cho đến khi già đi và họ cùng chung một ngôi mộ" cái này là chỉ giấc mơ CUỐI CÙNG của Marcus , bởi vì khi tác giả viết "Vào một ngày vô tình anh gặp tai nạn khi đi giải quyết công việc anh bị một chiếc xe tông thẳng vào" tác giả chưa từng bảo anh có qua khỏi hay không , anh đã mất ngay tại đây .Xin cảm ơn độc giả đã dõi truyện của mình xin cảm ơn !

Bạn đang đọc truyện *Nuông Chiều Em Là Đặc Quyền Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.